உ

கணபதி துணை.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய

ஒட்டக்கூத்தர் அருளிச்செய்த

ஈட்டியெழுபது,

மூலமும் - உரையும்.

சுத்தப்பிரதி. பதிப்பு.

இஃது

ஆநூர் - சுப்பிர[illegible]யார் குமாரர்

எதிராஜமு[illegible]யா ரவர்களு[illegible]

சென்[illegible]

பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

துர்முகி௵ ஆனிமீ

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

உலகெலாந்தந்த் வுமையொருபாக
னிலகுநன்னுதலெழீஇ யெரிசுடர்விழிப்பொறி
யாறெருருகூறு யீறில்பேராற்ற
லானனமிருமூன் றுனெனுமுறைபெறீஇ
மிளிர்சரவணப்பவன் கிளர்புயவீர
வாகுதேவாதி யாகுமொன்பதின்ம
ரிணையறுபூதக் கணமொடுசென்றே
ரிடும்பையிலமரர்க் கடும்பகையாஞ்சூர்
முதறடிந்தும்பர் பதிசசிமணாளற்
கருளுபுதேவகுஞ் சரிமணம்புணர்ந்தோ
ரெல்லையிலாட னல்லுலகாடுபு
பாமகடலைவன் மாமகள்கொழுந
னாதியோர்வழுத்த சோதியார்கந்த
மலைமிசைநிலைஇய கலைநிறைபுலவன்
றன்னருள்சுட்டிப் பின்னிகல்வல்லன்
மநுவழிவந்த தநுவினனாமுசு
குந்தனின்றூற்று மந்தமிறவத்திற்
கிதயமதுருகி நிதியருள்பெருகி
வந்துபோர்கண்டசெங் குந்தரொன்பானெனும்
வீரரையவன்படை வீரராத்தரவவர்
கோவின்மங்கையர்க்குக் காவலராகி
யெட்டுத்திக்குள மட்டறுமடையலர்
போரில்வெங்கண்ட சீரியராயமர்ந்
தான்றபேராற்ற லேன்றசுந்தரராங்
குமாரரைத்தரவவர் நிமிர்திறலெண்ணூ
றெண்ணச்சென்னாள்கடை நண்ணிப்புரிந்திட்
டோவாச்செல்வ மேவாத்தகைபெறாஉஞ்
சந்தமார்மருமர்செங் குந்தர்வண்புகழ்நில
மெங்குநின்றொளிர்தரத் தங்குலத்தாயிரஞ்
சிரமறுத்தாசனந் தரையிலிட்டொப்பிலா
வமிழ்தினிற்சுவைதரூஉந் தமிழ்தெரிபுலவரா

சிறப்புப்பாயிரம்.

மரசருக்கருசனு வுரைசெய்சென்னியுமகிழ்ந்
தேத்திடுமொட்டக் கூத்தனையிருத்தி
யவன்றிருவாயா னவந்தரக்கேட்ட
வீட்டிடுமெழுபதென நாட்டுபிரபந்தங்
கற்றவர்மற்றைய ருற்றெளிதறிதர
வியற்றமிழுரையாக் குயிற்றித்தருகென
வதுவைநீங்காத புதுவையாமமரர்
பதியினல்லொழுக்கந் துதிபெறக்கிளைத்துச்
சந்தமார்கல்விச் செந்தளிர்தளிர்த்தே
ரியலிலக்கியமெனு நயமலர்பூத்துத்
திசைபலவுஞ்செல விசைமணம்வீசிச்
சுவைதருமின்சொன் னவநறவுந்துளித்
துலகுணக்கொடைக்கனி யிலகுறப்பழுத்தே
யின்புறுநண்பர்க் கன்பெனுநிழறந்
தற்புதத்துயர்ந்த கற்பகத்தாரு
சுந்தரமமைந்தசெங் குந்தநன்மரபில்
வந்தந்தரிக்கிடந் தந்தசங்கரனருண்
முருகனம்போருகச் சரணம்வாய்நெஞ்சினன்
வள்ளலெனவுரைக்கும் வெள்ளைமுத்தேந்திரன்
மாதவத்துதித்த வாதவனருத்த
மென்னையநல்கெனும் பொன்னையபூபன்
நல்லப்பனென்னுஞ் செல்லொக்குமு...
முதல்வனுதவிய புதல்வனென்னம...
திக்கனைத்தும்புகழ்ச் சக்கரநடாத்தும்
ஒப்பிலாச்சவலைச் சுப்பராயக்கோன்
வம்பரும்புகழும் அம்புலித்தோன்றல்
லரிதினிற்பயந்த கரையில்சீர்க்காளை
யொப்பாருமில்லா அப்பாவுகுரிசிற்
பிள்ளைவண்டார்தொடைப் பள்ளிகொண்ட...
பங்கயமுகம்பார் மங்கையிரந்தோர்
முத்தையதாவெனு முத்தையகோமான்
மட்டறுபுகழினன் குட்டயநரபதி
யருந்தவப்பயனெனப் பெருந்தலமுதித்த

பூண்டவிராதணி தாண்டவராயவே
ளிப்புவியெலாம்புகழ் சுப்பராயன்செயு
நன்னிலைவந்த சென்னிலையுடைய
அண்ணாமலையென நண்ணுநாமத்தன்
நளைதார்த்தோளினன் வினைதீர்த்தான்றிருத்
தோன்றலெனவந்த வான்றகலைவல்ல
விராமதாபரனெனு மிராமசாமிப்பதி
பொன்னுத்தருங்கைச் சின்னுத்தைதந்த
சிவசங்கரிக்காள் சிவசங்கரக்கோ
வருணனில்விளங்கும் அருணாசலன்றருங்
குழந்தையென்றுதித்த குழந்தையென்பெயரோ
னுவலுமொன்பதின் மருநுவன்றாகத்
திசைபலவற்றினு மிசைபிரபந்த
மாயிரமழைத்ததின் மீயுயர்பொருளின்
வழுக்களைந்தான்ற விழுப்பொருளாக
வங்கையினெல்லிச் செங்கனியென்ன
வியற்றினனுரைபெருங் கயற்றிரளெழுந்து
மழைதலைச்சுமந்த தழைகமுகின்குலை
யுகுத்தரவிந்த நகைத்துணைருறங்கு
மணிநீர்வளத்த வணிநீர்ப்பெண்ணை
நதிபுறமுடுத்த நிதிபெறுபட்டாம்
பாக்கத்தெழிற்றரு மாக்கடிதிக்குஞ்
சிதம்பரமுகிலரு ளிதம்பன்
வாய்மைசேர்சுப்ப ராயநாவலனே.

இஃது புதுவை, க - சுப்பராயமுதலியாராற் சொல்லியது.

தருமபுரவாதீனம்

சோமசுந்தரக்கவிராயராற் சொல்லியது.

சீரார்பொன் னையன்முனந் திரையமுதைப் புலவருணச் செய்தல்போலிப், பாராரப்புதுவையில்வாழ் பொன்னையமா லீட்டியெழு பதெனும்வாரி, நேராருமுரையமுதை யெழிற்பட்டாம் பாகைமகிழ் நிபுணன்மிக்க, பேராருஞ்சுப்பரா யக்கவியா மந்தரத் தாற் பெறச்செய்தானே.

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

முருகக்கடவுள் துணை.

ஈட்டியெழுபது,

மூலமும் - உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நாட்டிலுயர் செங்குந்தநாயகர்மீதிற்சிறந்த
வீட்டியெழுபதினைப்பாடக் - கோட்டிற்
பருமாவரையதனிற்பாரதநூறீட்டுங்
கரிமாமுகன்கழலே காப்பு.

என்பது.—இச்செய்யுள் மேலெடுத்துக்கொள்ளுங் காப்பிய மிடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறப்படுகின்றது.

இதன்பொருள்.—உலகத்திலுள்ளாராற்றுதிக்கப்படுகின்ற மேலான புகழையுடைய செங்குந்தத்தலைவர்கண்மீது பலசிறப்புகளு மமைந்த ஈட்டி யெழுப தென்னும் பிரபந்தத்தை யான்பாடத் தனதொரு கொம்பினாற் பருத்துயர்ந்த மேருமலையிற் பாரத நூலை யெழுதிவைத்த அழகிய யானைமுக விநாயகக்கடவுளினது திருவடிகளே துணையாகும் என்றவாறு.

நாடென்ப துலகின் மேற்று.

நாட்டிலுயர் செங்குந்தரெனவே, உலகத்தி லுள்ளாராற் றுதிக்கப்படுகின்ற மேலான புகழை யுடையவென வருவிக்கப்பட்டது.

ஒருவரானு மெழுதற்கரிய மகா பாரதத்தைத் தனதொரு கொம்பினாலெழுதி நிறைத்த கடவுளென விசேடித்தமையால் இக்காப்பியமுங் குறைவின்றி நிறையுமென்பது கருத்து.

பாயிரம்.

பூவார்புவனையிற்சோமன்றரும்பழிபோனபின்பு,
நாவாணர்போற்றிய நாடகங்கேட்ப நலமுடனே,
யாவாணர்செங்குந்தராயிரத்தெண்டலை கொய்திர
த்தப், பாவாடையிட்டதுலகமெல்லாம்புகழ்பாலித்
ததே.

(இ-ள்.) ஆவூரில் நலமிக்க செல்வத்துடனே வாழ்கின்ற செங்குந்தத்தலைவர்கள் அழகமைந்த புவனையென்னும் பட்டினத்தில் சோமாசியாண்டாரால் சேர்ந்த பழிநீங்கிய பின்னர், புலவர்களாற் போற்றப்படுகின்ற ஈட்டியெழுபதென்னும் பிரபந்தத்தைக் கூத்தனென்னு மென்றுற் கேட்பதற்காகத் தங்களி லாயிரத்தெண்மர்களது சிரங்களைக்கொய்து இரத்தப்பாவாடை யிட்டமை உலகமுழுதினும் புகழ் தந்தது. எ-று. இது தொகை.

இனியிதன் விரி வருமாறு.

ஆவூரின்க ணரசச் செல்வத்தோடு வாழுகின்றவராகிய செங்குந்தத்தலைவர்கள் சிவத்தல யாத்திரை வாயிலா யங்ஙனம் வந்த கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கூத்த ரென்பவரால் தங்கள் மரபினைப்பற்றியோர் பிரபந்தத்தினைக்கேட்பான் விரும்ப, அதற்கவர் தாமுஞ் செங்குந்த மரபினராதலால் தமது மரபைத் தாமே புகழ்தலிற பெருமையில்லை யெனவும் சுப புராணங்கள் பதினெட்டினுளு முப புராணங்கள் பதினெட்டினுளு முள்ள காந்த புராணமொன்றுமே நமது மரபின் சீர்த்தியை மிக விளக்குவதாற் போதுமான தெனவுங் கூறி மகாலட்சுமி வீற்றிருக்கின்ற செந்தாமரை மலர்சணிறைந்த தடாகங்களாற் சூழப்பட்ட புவனையென்னும் பட்டினத்தில் தமக்கு மிக நண்பரும் பூர்வமொரு சாலை மாணுக்கருமாயுள்ள சோமாசியாண்டா ரென்னு மோரந்தணர்வீட்டுட்சென்று தமது நித்தியநியதிகளை முடித்துக்கொண்டிருக்க, அப்போதச் செங்குந்தத்தலைவர்கள் தாங்கள் கேட்க விரும்பியதை மறுத்துச்சென்ற வவரைக் குலாபிமானமில்லாதவரெனக் கருதிக் கொலைசெய்யத் துணிந்தவர்களா யவ்வந்தணரி

டஞ் சென்று புலவர்பெருமானைத் தரும்படிகேட்க, அதற்கவர் தமது நண்பரைக்காக்கு நிமித்த மவருக்கதை யுணர்த்தாமலே தமதொரு பிள்ளையை யொருபெட்டியில் வைத்து மூடி அவர்க ளெதிரிற் கொணர்ந்து நீங்கள் கேட்ட புலவ ரிதனு ளிருப்பக் கண்டு உமக்கவர்பா லாகவேண்டுவதை இவ்வெல்லை கடந்து போ யினிதின் முடித்துக்கொண்மின்களென்றுகூறிக்கொடுக்க, அவர்க ளதைக் காட்டிற் கொண்டுபோய்த் திறந்து பார்த்துத் தாங்கள் கருதிய புலவ ரல்லாமையின் பிரமகத்திக்கஞ்சி மீண்டு அப்பழியை விட்டு நீங்கினபின்பு அவ்வந்தணர் முன்னிலையி லப்புலவர் பெருமானது சம்மதிகொண்டு தங்குலத்தாயிரத் தெ ன்மர்களது தலைகளை வெட்டி இரத்தப்பாவாடையிட, அதன்மீ தப்புலவ ரேறிருந்து நாவாணராற் போற்றப்படு மிவ்வீட்டி யெ ழுப தென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த புகழ் உலகமெல்லாம் பெருகியது: என விரியுரை வருத லுணர்க.

பூவார்புவனையெனவே, தடாகங்களிற் றாமரை மலர்வதுந் தாமரை மலரி லிலக்குமி யிருப்பது மியல்பாதலின் இலக்குமியுந் தடாகங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

கூத்தரென்னும் புலவரேறு செங்குந்த மரபினரென்பதும். தமது மரபை யபிமானத்தாலேனு மற்றைய வவாவினாலேனுந் தாமே புகழ்தலிற் பெருமை யில்லை யென மறுத்தல் முறைமை யென்பதும், அதற்காலூர்ச் செங்குந்தத்தலைவர்க ளவரைக் குலா பிமான மில்லாதவரெனக் கருதிக் கொலை செய்வான் றுணிந் தனரென்பதும், அஃதுணர்ந்த சோமாசியாண்டார் தமதில்ல டைந் தான்மார்த்த வாராதனத்துள்ள புலவர் பெருமானது பழைமையான நண்பினைப்பாராட்டித் தனதொருபிள்ளையை யவ ர்க்குப்பதிலாக வறிவிக்காமலே கொடுத்தா ரென்பதும், அப்பிள் ளையைப் பழிக்கஞ்சி யவர்கள் விடுத்தா ரென்பதுந் தோன்ற சோமன்றநம் பழி போனபின்பு என்றார்.

செங்குந்தர் மரபினது பெருமையு மம்மரபைப்புகழ்ந்த கூத் தரது கல்வித்திறனுந்தோன்ற நாவாணர் போற்றிய நாடகம் என்றார்.

ஆவூரி லரசச்செல்வத்தோடு வாழ்ந்தனரென்பது தோன்ற நலமுடனே யாவாணர் என்றார். வாழூநர் வாணமெனத் திரிந்து நின்றது.

செங்குந்தரது செயவீரத் தன்மையு நூலினது தெய்வீகத் தன்மையு மந்நூல் செய்த புலவர் பெருமான துயர் வொப்பில்லாப் பெருமையுந்தோன்ற ஆயிரத்தெண்டலை கோய்திரத்தப் பாவாடை யிட்டது என்றார்.

அத்தலைகளியாவும் பின்ன ருயிர்பெற் றெழுந்தன வென்பது தோன்ற உலகமெல்லாம் புகழ் பாலித்தது என்றார்.

நூல்.

பூதலம்வாழ்கருந்தர்பொலிவுடன்விளங்கநான்கு, வேதமெந்நாளுமோங்கவேதியர்பசுக்கள்பல்க, மாதவர்வளவன்செங்கோல்வளமைகுன்றாதுநிற்க, வோதமே யறையும்பொன்னி யுறந்தையுஞ் சிறக்க மாதோ.

(இ-ள்.) மழைவளமுஞ் செந்நெல்முதலிய பயிர்வளமும் பொன்மணி முதலிய நிதிவளமும் பெருகி உலக மேன்மேலும் வாழ்ந்திருக்க, செங்குந்தத்தலைவர்கள் நீடூழிகாலம் பொலிவு பெற்று விளங்கியிருக்க, இருக்குமுதலிய நான்கு வேதங்களும் எக்காலமும் விருத்தியடைந்திருக்க, ஓதன்முதலிய வறுதொழிலுக்குரிய வந்தணர்கள் ஆகவனீயம் காருகபத்தியம் தட்சணாக்கினீயம் என்னு மூன்றக்கினியையும் நாடோறும் வளர்த்து நியமந்தவறாது பெருகியிருக்க, பசுக்கள் தேவாராதனை முதலியவற்றிற்குக் கோசல கோமய முதலிய பஞ்ச கௌவியங்களு முதவி மிகுதியாயிருக்க, பெரியோர்கள் சரிதை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் வளமைபெற்ற தவங்களைச்செய்து வறுமையின்றியிருக்க, குலோத்துங்கச் சோழனுடைய செங்கோலினது வளமையாகிய படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்னு மிவைகள் குறைவின்றி யிருக்க, நீர்ப்பெருக்கிற் கடலையே யுவ

மையாகக்கூறுங் காவேரியாறும் அதனாற் சூழப்பட்ட உறையூ ரென்னு மிராசதானியுஞ் சிறப்புற்றிருக்க எ - று. (க)

உறந்தையு மென்றதி லெச்சவும்மை பொன்னியே யன்றி யுறந்தையுமெனப் பொருடரலால், இறந்தது தழீஇயது.

அல்லதூஉம் - சோழராசர்களுக்கு மகுடாபிடேகஞ் செய் விக்கும் பஞ்சசிங்காதனத் தலங்களில் பொன்னியாற்சூழப்பட்ட கருவூர் தஞ்சை முதலிய விராசதானிகளுமேயன்றி உறையூரு மெனினு மமையும்.

இஃது - மங்கலமுதலிய சப்தபோருத்தங்களுமமைய வாழ்த்துக்கூறியது.

கோட்கவிகொண்டுமாக்கள் கொடுந்தமிழ்கூறநீத்து
தாட்கவிப்புதியவாட்டந்தலைக்கடைதுரந்துசாடத்
வாட்கவிகொண்டமன்னன்வளவனுமகிழநாமே
நாட்கவிபாடுநாட்போலிருப்பதுபெரியநாடே.

(இ-ள்.) புல்லிய கவிவாணர் முன்னோரது மேற்கோளாகிய பழமொழிப் பொருளைக்கொண்டு சிலசில பிரபந்தங்களைப் பாடிவந்து அரங்கேற்றுங் கொடுந்தமிழை நீக்கி நாடோறு முண்டாகு மிப்புதிய வாட்டங்கள் கெட அப்போலிக்கவிகளைத் தலை வாயிலளவுந் துரத்திச் சாடும்படி வாள்போன்ற வென்னைக் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகக் கொண்டிருக்கும் இராசாதிராசனாகிய குலோத்துங்கச்சோழனு மகிழ்ந்து கேட்கக் கூத்தனாகிய நாமே நாடோறும் புதிதாக விளங்குமிக் கவிகளைப் பாடுகின்ற விந்நாளைப்போலவே, பெரிய சோழநாடானது சிறப்புற்றிருப்பது எ - று. (உ)

இஃது - இவ்வீட்டியெழுபதென்னும் பிரபந்தத்தைக் கல்வித்திறமுடைய சோழனு மகிழ்ந்து கேட்டா னென்பதை விளக்கியது.

விடங்கமேழாதிவீதிவிடங்கமாரூர்வெண்காடு,
நடங்கொளுந்தில்லைமூதூர் பஞ்சநன்னதிசாய்க்கா
டு, மிடங்கொள்மாகாளமேழு மிடைமருதூர்செங்

காடுந், தொடங்கியதருமவாட்சிச் செங்குந்தர்தொ
குதிவாழி.

(இ - ள்.) தியாகராயர் வீற்றிருக்கின்ற வீதிவிடங்க மெ
ன்னும் திருவாரூர் முதலிய சப்தவிடங்கங்களும் திருவெண்கா
டும் சபாபதி நடனஞ்செய்யாநின்ற புராதனமான சிதம்பரமும்
திருவையாறும் திருச்சாய்க்காடும் இடமகன்றமாகாளமென்னும்
பெயர்பெற்ற சப்தசிவத்தலங்களும் திருவிடைமருதூரும் திருச்
செங்காடுமாகிய வித்தலங்களுக்கு, ஆதிமுதல் தருமகர்த்தத்துவ
மாக விருந்து பரிபாலனஞ்செய்கின்ற செங்குந்தர் கூட்டங்கள்
வாழ்ந்திருக்க எ - று. (௬)

இஃது - செங்குந்தத்தலைவர்க ளிச்சிவத்தலங்களுக்
கெல்லாந் தருமகர்த்தர்களென்பதை விளக்கியது.

பாதநூபுரத்திற்றேவிசாயைகண்டமலன்கொண்ட
காதலாற்கருப்பமாகுங்கதிர்நவமணிமாதர்க்கண்
மேதகுவீரத்தோடுமென்மீசையோடும்வந்த
மாதவவீரவாகுத்தலைவரித்தலைவர்மாதோ.

(இ - ள்.) உமையின் பாதச்சிலம்பி லுதிர்ந்த நவமணிகளி
லப் பார்வதியார் திருவுருவத்தைக் கண்ணுற்றுச் சிவபிரான்
கொண்டருளிய விச்சையாற் கருவுற்ற ஒளியுடைய நவரத்தி
னப்பெயர்கொண்ட மகளிர்களிடத்தில், மேம்பாடமைந்த வீரத்
தன்மையுடனு மிருதுவாகிய மீசையுடனு முதித்த மகாதவத்
தையுடைய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களின் மரபினர்
இச் செங்குந்தத் தலைவர்கள். எ - று. மாது - ஓ அசைகள். (௪)

அந்நவவீரர்களாவார்:—பூர்வம் விட்டுணு முதலிய தேவர்
கள் சூரபதுமன் சிங்கமுகன் தாருகன் முதலிய அவுணராற்
றுன்புற்று வெள்ளியங்கிரியி லெழுந்தருளிய பரமசிவனை வண
ங்கித் தங்கள் குறையைச்சொல்லி யிரக்க, அப்பரமசிவ மவர்பா
லிரக்கமுற்றுத் தமது தொல்லையதாகிய வாறுமுகத்தோடு பார்
வதி சமேதராய் விளங்கி அம்முக மாறனுமுள்ள நுதற்கண்களி
னின்றும் ஆறக்கினிப் பொறிகளை வெளிப்படுத்த, அப்பொறிக

ளண்ட ரண்டங்க ளெல்லா நடுங்கும்படி தகிக்க, உமையும் பயந் தெழுந்து தனது சிலம்புக ளொன்றோடொன்று தாக்குற்றொலி க்கும்படி அந்தப்புரத்தோட, விண்டு முதலிய தேவர்கள் திக்குக டோறு மோடி வருந்திப் பெருமூச்சுவிட் டொருவிதத்தினுஞ் சகித்துயிர்பிழைத்த லரிதாகிப் பின்னும் பரமசிவனை நெருங்கிச் சுவாமீ! மிக்க வலியையுடைய அவுணர்களையழிக்கத்தக்க வொ ரு பிள்ளையைக் கிருபை செய்ய வேண்டினோம் - அதற்கு முடி விலாத வாற்றலையுடைய வக்கினியைக் கிருபைசெய்தீர் - அவ் வக்கினியானது உலகெங்கும்பரந்து துன்பப்படுத்துவதா லந் நெருப்பை யோர்கணத்துள் மாற்றுவிடில் உலகமுடிவாமென்று துதிக்க, அக்கடவு ளிரங்கி யஞ்சலீரென்று கையமைத்து அத் தருணத்திற் புதிதாகத் தோன்றிய ஐந்து முகங்களையு மாற்றி ஏக முகத்தோடு விளங்கி அத்தீப்பொறிகள் குறுகித்தம்மெதிரில் வரச் சிந்தித்து வாயுவையும் அக்கினியையு நோக்கி நீவீரிவ்வா று பொறிகளையுங் கொண்டுபோய்க் கங்கையில் விடுவீராயின் அது சரவணத்தில் விடுமெனக்கூறி அதைத்தாங்கிச் செல்லத் தக்க வலியையுங் கிருபைசெய்ய, அவர்க ளவ்வாறே மற்றைத் தேவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரச்சென்று கங்கையில்விட, அப் பொறிகளாறும் ஆறுகுழந்தைகளாகித் தாமரைமலரில் விளையாட் டயர்தலை இந்திரன் கண்டு மகிழ்ந்து கார்த்திகை முதலிய ஆறு பத்தினிகளையு மழைத்து அக்குழவிகளுக்குப் பாலூட்டிக் காக்கும்படி கட்டளை கொடுக்க, அவர்க ளவ்வாறு செய்தமை யால் அக்குழவிகள் வளர்ந்து அற்புதமான திருவிளையாடல் களைச்செய்து சோலைகளை அலங்காரமான பந்தராக வமர்ந்திருந் தன.

அக்காலையி லத்தீப்பொறிகட்கு வெருவிக் காற்சிலம்புக ளொன்றோடொன்று தாக்கி நவமணிகள் சிதறும்படி யோடின உமையவள் நடந்த விருத்தாந்தங்களை யறிந்து சிவனதருளாற் றன் வயிற்றுண்டாகத்தக்க மதலையை யிவ்வாறுசெய்த தேவர்க ளது பத்தினிமார்களுக்குக் கருப்பமில்லாமற் போகக்கடவதெ ன்று சபித்துப் பரமசிவனது திருமுன்னர்வந்து வணங்கி உம் பர் குறைநீக்கத் தாமருளிய தீப்பொறிகளுக்கஞ்சி நீங்கி மீண்

டனனென, அக்கடவுள் மகிழ்ந்து தேவியைத் தமதிடப்பாகத் திருத்தினர்,

முன்னமோடுகையிற் பாதச்சிலம்பினின்றுஞ் சிதறிய நவ மணிகளிடத்து உமையினது திருவுருவந்தோன்ற, அதுகண்ட பரமசிவன் வரக்கடவீரெனக் கிருபையோடுங்கூற, உடனே ம ணிக்கொரு சத்திகளாகி வந்து பரமசிவனை வணங்க, அவர் நோக்கத்தால் முனிவர் மகளிரைப்போல வுடனே கருப்பங்கொ ள்ள, அதையுமையறிந்து கோபித்து எனக்குமாமுக நீவீர் கருப் பங்கொண்டமையால் அநேககால மிக்கருப்பம் வெளிப்படாம லிருக்கக்கடவதென்று சபிக்க, அதனாலவர்க ணடுக்குற்று மெய் வியர்க்க, அவ்வியர்வில் கடவுளதருளாற் சூரியத்திரள்போல மிகுந்த வலியை யுடையவர்களாக இலட்சம் வீரர்களுண்டாகிச் சிவத்தைவணங்க, அவர் நீவீர் வலியோடும் இந்திராதியர் பகை வரைக் கொல்வதற்கு எமதுகந்தவேள் படையாவீ ரென்று கிரு பைசெய்ய, பின்னரம் மாணிக்கவல்லி முதலிய நவசத்திகளுஞ் சாபத்தால் வருந்தி யநேககாலம் உமையவளுக்குப் பணிசெய்து வர, அவர்கள் கருப்பத்துள் நந்திதேவர் முதலிய சிவகணங்கள் பாலராக வளர்ந்து ஒப்பில்லாத காளையராகி நன்னெறி பொருந் திச் சுகரென்னும்படி பரமசிவத்தைத் துதித்து வணங்கி யோகு செய்து வீற்றிருத்தலினாற் பொறைமேற்பட்டுத் தாங்கக்கூடா தவர்களாகி அந்நவசத்திகளும் பரமசிவத்தோ டுமையைவணங்கி நெடுநாளாக விக்கருவினால் நொந்தனம், இனித் தாங்ககில்லோ மென, சுவாமி யுமையைநோக்கி யுன் பாதச்சிலம்பி லுதித்த நவ சத்திகளும் உன் சாபத்தா லநேககால மிச்சூலொடு வருந்தினர் இனி பாலரைப்பெறக் கிருபை செய்வாயென, அதைக்கேட்ட வுமையானவள் மகிழ்ந்து பெண்களைப்பார்த்து நீவீர்மிகுந்த வலி யினரான குமாரரைப் பெறக்கடவீரென்றருள, உடனே மாணிக் கவல்லி தரளவல்லி புருடராகவல்லி கோமேதகவல்லி வயிடூரிய வல்லி வயிரவல்லி மரகதவல்லி பவளவல்லி நீலவல்லி ஆகிய நவசத்திகளிடத்தில் முறையே மேலான வீரத்தோடும் முகத் தின்கண் மெல்லிய மீசையோடும் வந்துதித்த வீரவாகு தேவர் வீரகேசரிதேவர் வீரமாமயேந்திரதேவர் வீரமாயேசுரதேவர் வீர

புரந்தரதேவர் வீரராக்கததேவர் வீரமார்த்தாண்டதேவர் வீரராந்தகதேவர் வீரதீரதேவர் ஆகிய இவர்களே நவவீரர்களாவர்.

பின்பு பரமசிவ னுமையைநோக்கித் தேவர்களின்பொருட்டு இரக்கமுற்று யாம் தந்த ஆறுபொறிகளுஞ் சரவணத்து மதலையாக வளர்கின்றன, யாம்போய் கொடுவருவோமென்று உமையோடு விடையின்மீதேறி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுந் தம்மைச் சூழ்ந்து பணிசெய்துவரச் சரவணப்பொய்கை யிடத்துப் போய் இந்த நின்மகவை யெடுத்து வருவாயென, அம்மைசென்று தன் கையா லணைத்தெடுப்ப, அக்கா லாறுமுகமும் பன்னிரு கையும் ஒருடலுமாக விளங்கக்கண்டெடுத்துவந்து சிவனது திருவடியில் வணங்குவிக்க, அவரெடுத்து மகிழ்ந்து உமையோடு தம திடதுபக்கத்திருத்திச் சகலரும் புகழ்ந்து துதிக்கக் கைலாயம் வந்தனர்.

இஃது காந்தபுராணத்தி லுள்ளபடி சுப்பிரமணியக் கடவுள் வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்கள், இலட்சங் கணங்கள் இவர்களுற்பத்தி கூறியது.

பிறந்தவொன் பதின்மர்குந்தப் பெருமையாம் பேசமாட்டோம், பறந்தன கழுகும்பாறும் பயிரவி காளியஞ்ச, மறந்தகுமவுணராட்ட மடங்கினமகிழ்ச்சியால்வாய், திறந்தனவலகையீட்டஞ் செய்யவாய்ச்சிறுவரோடே.

(இ - ள்.) அவ்வாறுதித்த வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களுடைய திருக்கரத்தி லிருந்த உமையவளாற் கொடுத்த படையாகிய ஈட்டியினது பெருமையை யெம்மாற்சொல்விமுடியாது, ஆயினுமொருவாறு சொல்லுகின்றேம். அவர்கள் செய்த யுத்தத்தைக்கண்டு கழுகின் கூட்டங்களும் பருந்தின் கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டுப்பறந்தன. துர்க்கையுங்காளியுங் கண்டஞ்சும்படி அதர்மத்தின் மிகுந்த சூரபதுமன் முதலிய அவுணர்களது யாவரையுஞ் செயங்கொள்ளுங் கூத்தாட்டங் கெட்டன. அவ்வசுரர்களது கொழுத்த பிணக்குப்பையைக்கண்டு மகிழ்

ந்து பேய்க்கணங்கள் தங்கள் தங்கள் சிவந்தவாயினையுடைய குழ விகளோடும் வாயைத்திறந்தன எ - று. (௫)

இஃது செங்குந்தத்தினது வல்லமை கூறியது.

ஓதியவேள்வியினுவப்பநாரதன்
போதவேதகர்தனைப்பொங்குதீத்தர
வேதனைப்படுப்பதைவிரைந்துகட்டியே
சேதனக்குதவினதிருச்செங்குந்தமே.

(இ - ள்.) நாரதமகாமுனிவன் தான் விரும்பிய பயனைப் பெற்றுச் சந்தோஷிக்க வேதத்திற் சொல்லிய விதிவழாது செய்த யாகத்தில் பொங்கி யெரியாநின்ற அக்கினியானது மிகுந்த வலியினையுடைய ஆட்டுக்கடாவைத் தர, அது தம்மையு மன்றிச் சகல லோகங்களையுந் துன்பப்படுத்துவதைக் கண்டு நாரதமுனிவனும் தேவர்களும் வெள்ளியங்கிரியில் விளையாடாநின்ற முருகக்கடவுளை யடைந்து முறையிட, அவரது கட்டளையினால் அழகிய செங்குந்தராகிய வீரவாகுதேவர் அதிசீக்கிரத்திற் சென்று அவ்வாட்டைக்கட்டி யம்முருகக்கடவுளுக்கு வாகனமாக வுதவினர். எ - று (௬)

இஃது செங்குந்தர் முருகக்கடவுளுக்கு ஆட்டுக்கடாவை வாகனமாக உதவினமை கூறியது

பொதியமால்வரைக் குறுமுனி தேறவும் பொருள்சொன்ன, மதியையாறென வுடையவோர் மூவிருவதனத்தான், கதியையாற்றியுங் குணத்தொடு பழகியுங்காணு, விதியைமேவலர் நடுங்கிடத்தளையிடுமிளிர்குந்தம்.

(இ - ள்.) பெரிய பொதியமலையை யிடமாகவுடைய அகத்தியமுனிவன் மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தெளிந்துகொள்ளும்படி உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்த ஆறு முழுமதியென்று சொல்லும்படி ஒப்பற்ற ஆறுமுகத்தை யுடையவராகிய முருகக்கடவுள் விளங்காநின்ற குந்தத்தையுடைய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவ

வீரர்களால் சத்தியபதவிக்குத் தலைவனாகவிருந்து சிருட்டித்தொழிலைச்செய்தும் இராசசகுணத்தோடு பழகியும் பிரணவத்திற்குப் பொருளறியாதிருந்த பிரமனைப் பகைவர் நடுக்கங்கொள்ள விலங்கிடுவேர். எ - று. (எ)

இஃது செங்குந்தர் பிரமனுக்கு விலங்கிட்டமை கூறியது.

வனமுறுவாசமாவைகல்விட்டியா
சனமுறவிண்ணிடந்தனிவைகுந்தமு
மினனுறுபங்கயமூவர்க்கெய்தவே
சினமுறுதாருகற்செறிசெங்குந்தமே.

(இ - ள்.) அகத்தியனாதிய முனிவர்கள் அவுணர்களாற்றுன்பமடைந்து காட்டிற் குடியாகவிருத்தலைவிட்டுத் தங்கள் தங்கள் பூசா கயிங்கரியங்களை நடத்தவும், சுவர்க்க லோகமும் ஒப்பற்ற வைகுந்தமும் சூரியனைக்கண்டலராநின்ற தாமரையாசனமும் தேவேந்திரன் திருமால் பிரமன் இம்மூவருக்குங் கிடைத்திருக்கவும், கோபத்தைப்பொருந்திய தாருகாசுரனை யுத்தத்தில் நாசம்பண்ணி யோர் செங்குந்தத்தலைவர்களாவர். எ-று. (அ)

இஃது செங்குந்தர் தாருகசம்மாரஞ்செய்தமை கூறியது.

பூட்டியதேரொடும்பொலிந்தபானுவை
யீட்டியதொட்டிலினிறுக்குமைந்தனை
மூட்டியசமரிடைமுடித்துமாசறத்
தீட்டியவீரர்கைச்சிறந்தகுந்தமே.

(இ - ள்) குழந்தைப்பருவத்தில் தன்மீது சூரியகிரணந்தாக்கியழலக் கோபித்து எழு குதிரைகளைப்பூட்டிய தேரினேடும் பொலிவு பெற்ற சூரியனைத் தெரிந்தெடுத்துச்சேர்த்த நவமணிகளாற் செய்த தொட்டிலோடுஞ்சேர்த்து இறுக்கிக் கட்டிய பானுகோபனென்னுஞ் சூரபதுமன் பிள்ளையை மீளுவித்த யுத்தகளத்தினிடத்துச் சங்கரித்து, அவுணர்களாகிய குற்ற நீங்கும்படி புகழை யுலகத்தி லெழுதிவைத்தது நவவீரர்களது கையிற்பிடித்த சிறப்புப்பெற்ற குந்தம். எ - று. (கூ)

தீட்டியது தீட்டியவெனக் குறைந்து நின்றது.

இஃது இத்தன்மையையுடைய பாநுகோபனையும் இக்குந்தஞ் செயித்ததெனக் கூறியது.

பங்கமிலரிமுகப்பஃறலைக்கிளை
மங்கவேநூறியோர்வாகைமாலையை
யெங்கள்வேற்படைதனக்கென்றுசூட்டியொண்
செங்கடம்பணியுமால்செய்யகுந்தமே.

(இ - ள்.) இரத்தத்தாற்சிவந்த குந்தமானது கெடாதவரத்தைப்பெற்ற சிங்கமுகாசுரனுடைய பலதலைகளாகிய கிளைகளைக் கெடும்படி சங்கரித்து ஒப்பற்ற வெற்றிமாலையை எங்கள் முருகக்கடவுள் கையிற்கொண்ட வேலாயுதத்திற்கே தக்கதென்று தரித்து, விளக்கமாகிய செங்கடப்பமாலையைத் தான் றரித்துக் கொள்ளும். எ - று. (கo)

இஃது சிங்கமுகாசுரன் வதை கூறியது.

வனப்புறுமிளவலும்வரச்செவ்வேற்குகன்
கனப்பகலாறினிற்கலாபமேறியே
யினப்புகழ்சேவலங்கொடிதற்கேற்றுவெஞ்
சினப்புலிக்கொடிதரச்செறிசெங்குந்தமே.

(இ - ள்.) அழகுபொருந்திய இளவலாகிய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களுந் தம்மைச்சூழ்ந்துவர இரத்தத்தாற் சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளானவர் பெருமைபொருந்திய ஆறுநாளையில் சூரபதுமனைச்சங்கரிக்க, அவன்கடலில் தலைகீழாக மாமரவுருவங்கொள்ள, அதை வேலினு லிருபிளவாக்க, அவ்விருபிளவும் மயிலுங்கோழியுமாகிவர, அம்மயிலை வாகனமாகவேறி தன்னினத்தைப்புகழாநின்ற கோழியைக் கொடியாகத் தமது கையிற்றாங்கிக் கொடியகோபத்தையுடைய சூரபதுமனது புலிக்கொடியைக் கொடுக்க அச் செங்குந்தர்கள் பெற்றனர். எ - று. (கக)

இஃது சூரபதுமாசுரன்வதை கூறியது.

குறையினைக்கடவுளர்கூறக்கேட்டவர்
துறையினைநிறுவியேசூர்தடிந்துநான்

மறையினைவழுவறவளர்த்துத்தேவர்தஞ்
சிறையினைமீட்டதுதிருச்செங்குந்தமே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் சூரபதுமனால் தங்கள் தங்கள் கர்மானுட்டான மும்முறை செலுத்தன்முதலிய செயல்களையும் விட்டுத் துன்பப்படுங் குறைகளைச் சொல்லக்கேட்டு அச்சூரபதுமன் முதலிய அவுணர்களைக்கொன்று, அத்தேவர்களை மகேந்திரபுரத்தினின்றுஞ் சிறைமீட்டு அவரவர்கள் செய்யுந் தொழிலை நிலைபெறவைத்து, இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களையுங் குற்றமற வளர்வித்த புகழையுடையது அழகிய செங்குந்தம். எ-று. (கஉ)

இஃது செங்குந்தர் தேவர்சிறை மீட்டமை கூறியது.

தாருவுஞ்சுரபியுந்தவளவேழமுந்
தாருடைப்புரவியுஞ்சசியுங்கைம்மிசைப்
போருடைவச்சிரவாளும்பொன்னகர்ச்
சீருறும்படியவுண்செறிசெங்குந்தமே.

(இ-ள்) அரிச்சந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் ஆகிய பஞ்சதாருக்களும், காமதேனுவும், வெள்ளிய ஐராவதமும், சதங்கை மாலைமுதலிய பல மாலைகளையுடைய உச்சைச்சிரவமென்னுங் குதிரையும், இந்திராணியும், கையின்கட்டாங்கிய பகைவரது போரை யுடைக்காநின்ற வச்சிராயுதமும், பொன்னுலகத்தி லரசிருத்தன் முதலிய பல சிறப்புகளுமாகிய இவற்றைத்தேவேந்திரனடைந்து வீற்றிருக்கும்படி சூரபதுமன் முதலிய அவுணர்களை யழித்தது செங்குந்தம். எ - று (கரு)

சீரும் உறும்படி. என்னு மெண்ணும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இஃது தேவேந்திரனுக்குப் பொன்னுலகச்சீர் நிலைபெறச்செய்தது செங்குந்தமென்பதை விளக்கியது.

முன்பகையாவையுமுடித்துக்கூறெயிற்
றன்பகையாவையுந்தடிந்துசந்ததம்
பின்பகையில்லதாப்பெற்றிசெய்ததா
மொன்பதினோர்கரத்தொளிருங்குந்தமே.

(இ - ள்.) பழைய பகையாகிய சூரபதுமனைக்கொன்று அவனுக்குக்கொடுத்தவரத்தை நிறைவேற்றிக் கூரியபற்களையுடைய சிங்கமுகாசுரன் முதலிய தேவர் பகையாகிய யாவரையு நாசஞ் செய்து, பின்னரெக்காலத்தும் பகையில்லாததாக வீரத்தன்மையைச் செய்தது வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களது கையின் கண் விளங்காநின்ற குந்தம். எ - று. (கச)

சூர்பதுமன் முற்செனனத்தில் முருகக்கடவுளுக்குப் பகையென்பதும், அவன் தமக்குவாகனமாகவும் கொடியாகவுமிருக்க முன் வரமுளதென்பதுந்தோன்ற "முன்பகையெனவும் யாவையு முடித்தெனவும்" கூறினர்.

முடித்தென்பதற்குக் கொன்றெனவும் நிறைவேற்றியெனவும் பொருள்கொள்க.

இஃது செங்குந்தராகிய நவவீரர்கள் தேவர்பகை யாவையும் ஒழித்தனரென்பதை விளக்கியது.

வெள்ளிமால்வரைசூழ்காப்பு மிளிர்மணிச்சிகரக்காப்பும்,பள்ளிமால்வரையின்காப்பும்பைம்பொனாபரணக் காப்பும், வள்ளிதாக் கைக்கொளென்று மகிழ்நீற்றுக் காப்புமிட்டுத், தெள்ளிதா யுமையாடந்த செங்குந்தம் போலுமுண்டோ.

(இ - ள்.) உயர்ந்த வெள்ளியங்கிரியைச்சூழ்ந்து காக்கின்ற காவலும், உச்சியின்கண் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினங்களிழைத்த கொலுமண்டபக்காவலும், அந்தப்புரத்தையுடைய மகமேருவின்காவலும், பசும்பொன்னாலு மணிகளாலுஞ் செய்த ஆபரணக் காவலும், வளப்பமாகக் கைக்கொள்ளுங்க ளென்று உமையவள் நவவீரர்களை யழைத்து மகிழ்ச்சியோடு திருநீற்றுக் காப்புமிட்டுத் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பெற்ற இச் செங்குந்தம் போலப் புகழ்பெற்றது இவ்வுலகத்தில் வேறுண்டோ. எ-று. ()

இஃது செங்குந்தர் கைலைமுதலிய விடங்களைக் காக்கப்பெற்றமை கூறியது.

சலம்பிரியாதசூட்டுச்சாவற்கேதனமென்ஞான்றும், வலம்பிரியாதசெவ்வேட் குறுதுணையாகமன்னுட், குலம்பெறவந்தாரென்றங் கொடியுமைதந்தவீட்டி, நலம்பெறுமிந்தக்குந்தர்ப் பரிசுபோனுட்டிலுண்டோ:

(இ - ள்.) தன்னினத்தி லொன்றை யொன்று காணிற்பகையாற்கோபநீங்காத உச்சிக்கொண்டையினையுடைய சேவற்கொடியானது எக்காலத்தும் வலதுபக்கத்தைவிட்டு நீங்காத சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு மிகுந்த துணையாகவும் நிலைபெற்ற தமது குலம் விளக்கத்தைப்பெறவும் வந்தனரென்று மகிழ்ந்து, அழகிய பூங்கொடிபோன்ற உமையவள் கொடுத்த கைவேலாகிய நன்மையைப்பெற்ற இச்செங்குந்தர்கள் பெருமைபோல இந்நாட்டில் வேறில்லை. எ - று. (கசு)

இஃது குந்தர்கள் சிவனது மாபினரோன்றும் உமையவளாற் கைவேலைப்பெற்றனரென்றுங் கூறியது.

பருப்பதமேரகம்பரங்குன்றம்பழம்
பொருப்பதமாவினன்குடிசெந்திற்பொது
விருப்பெனக்குன்றுதோருடலாமெனுந்
திருப்பதிதமிலமர்செய்யகுந்தமே.

(இ-ள்.) முருகக்கடவுள் சமமான விருப்பத்தை யுடையவரென்று சொல்லும்படியான திருவேரகமென்னு மலையும், திருப்பரங்குன்றமும், பழமுதிர் சோலையும், அழகிய திருவாவினன்குடியும், திருச்செந்தூரும், குன்றுதோருடலுமாமென்று சொல்லாநின்ற இவ்வாறு தலங்களினும் இச்செங்குந்தம் வீற்றிருக்கின்றது. எ - று. (கஎ)

இஃது செங்குந்தம் இத்தலங்களில் விசேடமாகப் பூசிக்கப்படுமென்பதை விளக்கியது.

தேடுவார்வலமாய்வந்து தெரிசிப்பார் சென்னிமீது, சூடுவார்மலரே தூவித் தொழுதகைகூப்பிநிற்

பார், பாடுவார் காவென் றெம்மைப் பரிவினானந்த
மாக, வாடுவார்குகன்கைச்செவ்வேற் கருந்துணைக்
குந்தமென்றே.

(இ - ள்.) உலகினுள்ளார் முருகக்கடவுள் கையின்கணு
ள்ள இரத்தத்தாற்சிவந்த வேலாயுதத்திற்குக் கிடைத்தற்கரிய ச
காயமாகுங் குந்தமென்று கருதி செங்குந்தம் எவ்விடத் திருக்கி
ன்றதெனத்தேடுவார். தங்கள் கண்களாற்கண்டு வலமாகவந்து
தரிசிப்பார். மலர்களாலருச்சித்துத் தலைமீதணிந்துகொள்வார்.
பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி இரண்டு கைகளையுங்கூப்பி எதிராக
நிற்பார். எம்மை யிரட்சிக்கக் கடவா யென்று அதன் புகழைப்
பாடுவார். பின்னும் ஆசையோடும் ஆனந்தமாக ஆடுவார் எ-று.

இஃது குந்தத்தினது மகிமை கூறியது.

ஆலங்காட்டினிலரனுடனன்றுவாதாடுங்
கோலங்காட்டியகாளிதன்கொற்றம்போய்வெள்கப்
பாலங்காட்டியபன்மணித்தாளமேபறித்துச்
சீலங்காட்டியகுந்தர்நற்பெருமையார்தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) திருவாலங்காடென்னுஞ் சிவத்தலத்திற் பரம
சிவத்தோடக்காலத்து வாதாடுகின்ற கோலத்தைக் காட்டிய
காளியினது வெற்றி கெட்டு வெட்க, அக்காளியினது கையின்
கண்ணுள்ள ஒளியை வீசிய பலவிரத்தினங்க ளிழைத்த தாளத்
தைப்பறித்துத் தமது மகிமையை யுலகத்திற்காட்டிய குந்தர்க
ளது நல்ல பெருமையை யார் சொல்லத்தக்கவர். எ - று. (கக)

இஃது செங்குந்தர் காளியின் கைத்தாளத்தைப்பறித்
தமை கூறியது.

செங்களம்பொருதியதிருந்தலாருர
வங்கமேமண்மிசையாக்கியாவியைச்
செங்கதிர்வழியிடைச்செலுத்தித்தேவர்க
டங்களைவான்புகத்தருஞ்செங்குந்தமே.

(இ - ள்.) இரணகளத்தில் வந்து தம்மோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த பகைவர்களாகிய அரக்கர்களது வலிய வுடலை மண்மீது வீழச்செய்து, உயிரை சூரியன் மார்பின்வழியாகச்சுவர்க்க பதவியை யடைவித்துத் தேவர்களை வானுலகத்தி னிலைபெற்றிருக்கச்செய்யும் செங்குந்தம். எ - று. (உ0)

இஃது செங்குந்தம் தம்மோ டெதிர்த்த பகைவரைச் சுவர்க்கத்தி லடைவிக்குமெனக் கூறியது.

பரகதிவேள்விபண்ணுமிருடிதன்பான்மைபாரா
வரகதிதந்தையேவுமமரரைமடியநூறி
யிரதமோடிவுளிவேழமியாகதானத்துக்கீந்து
சிரமணிமகுடம்பெற்றசெங்குந்தர்போலுமுண்டோ

(இ - ள்.) மோட்ச கதியை முருகக்கடவுளாற் பெரும் பொருட்டு ஒரு யாகத்தைச்செய்யு முனிவனது வயிராக்கியத் தன்மையை நோக்கிப் பிரமதேவன் தனது மேலான பதவியைக் கொடுக்கும்பொருட்டு அமரரை யேவ, அதற்குத் தான் விரும்பிய தஃதன்றென மறுத்த முனிவனை யெதிர்ந்ததால் அவ்வமரரைப் போர்க்களத்தின் மடியக்கொன்று அவர்க ளிரதங் குதிரை யானை யிவைகளை அவ்வியாகத்துக்குத் தானமாகக் கொடுத்து அவர்கள் சிரசிற்றரித்த இரத்தின கிரீடங்களைக் கைக்கொண்ட செங்குந்தர்களைப்போலு மிவ்வுலகத்தி லுண்டோ. எ - று. (உக)

இஃது தவத்துக்கிடையூறு செய்தார் யாரேனும் அவரை யச்செங்குந்தர் வருத்துவ ரென்பதை விளக்கியது.

அம்பாழிமூழ்கியொரு கற்பமெலாங் கிடைக்கினுமென் னழலினின்று, வெம்பாமே வெளிக்காலுண்டுட்காலை வெளியில்விடா திருந்தாலென்னே, வம்பாருமிதழியணி வேணியனார்வேதமலை வலம்வந்தீண்டுஞ், சம்பாதிக்கமுதளிக்குஞ சயக்குந்தம் போல்வினவத் தாராவன்றே.

(இ - ள்.) ஒரு கற்பகாலமெல்லாஞ் சமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தவஞ்செய்திருக்கக்கிடைக்கினும் யாது பிரயோசனத்தைத் தரும். பஞ்சாக்கினி மத்தியினின்று சரீரம்புழுங்காமல் வெளியிலுலாவுகின்றகாற்றை ஆகாரமாகக்கொண்டு உள்ளிருந்து இடைபிங்கலையின் வழியாகப் பன்னிரண்டங்குலஞ் செல்லாநின்ற காற்றைக் கும்பித்துச் சுழிமுனையிற் செலுத்தி யோகஞ்செய்து ஒரு கற்பகாலமிருந்தாலும் யாது பிரயோசனத்தைத்தரும். வாசனை பொருந்திய கொன்றைமாலையைத்தரித்த சடாமகுடத்தையுடைய வேதகிரிநாதர் வாழுகின்ற திருக்கழுக்குன்றத்தை வலமாகவந்து நெருங்கிய இராமாயணத்திற்சொல்லிய சடாயுவென்னுங் கழுகரசனது தமையனாகிய சம்பாதிக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் வெற்றிபொருந்திய நவவீரர்களது செங்குந்தம்போலக் கேட்டவுடன் கொடுக்கமாட்டாதன மற்றைத் தவங்கள். எ - று. (உஉ)

இஃது செங்குந்தம் தபோபலத்தைக் கொடுக்குமென்பதை விளக்கியது.

உருக்கொடுபணியாதாரை யுளத்திலெழுத்தையுன்னிப், பெருக்கொடு தவளநீற்றைப் பேணியே யணியாதாரைத, தருக்கொடு நின்றுகண்ணீர் ததும்பமுன்னடாதாரைத், திருக்கோயில்வலம்வாராரைச் சினத்தொடு பொருஞ்செங்குந்தம்.

(இ - ள்.) பரம்சிவனை மனவுருக்கத்தோடு வணங்காதவரையும், பஞ்சாக்கரத்தைத் தமதுள்ளத்தில் தியானித்து வெள்ளிய திருநீற்றை மிகுதியாக விருப்பத்தோடு திருமேனியிற்றரித்துக் கொள்ளாதவரையும், தவச்செருக்கோடு எதிராக நின்று ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்ப நடனஞ்செய்யாதவரையும், சிவாலயங்களை வலஞ் செய்யாதவரையுங் கோபத்தோடு சங்கரித்து விடுகின்ற பத்திமான்கள் இச்செங்குந்தத் தலைவர்கள். எ - று. (உ௩)

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்கள் சிவசமய பரிபாலனரெனக் கூறியது.

கூவிளையிதழிதும்பை கொண்டரிச் சித்தபேர்க்கு, மூவர்தம்பாடலோதி முன்னின்று பணிந்தபேர்க்கு, மாவலோர் டைங்தெழுத்தை யகத்துள்ளே நினைந்தபேர்க்குங், தேவர்நாடாளவைக்குந்திருக்கை வேற்றுணைச்செங்குந்தம்.

(இ - ள்.) பரமசிவனை வில்வத்தளிர்களுங் கொன்றைமலர்களுந் தும்பை மலர்களுங் கைக்கொண் டருச்சனை செய்த அடியார்களையும், அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரமூர்த்திகளாகிய மூவராற் சொல்லிய தேவாரப்பாடலைத் தோத்திரஞ்செய்து எதிராகநின்று வணங்கின அடியார்களையும், ஆசையோடு பஞ்சாக்கரத்தை யுள்ளத்தில் தியானித்த வடியார்களையும், மகாதேவரது சிவலோகத்தை யாளும்படி செய்விக்கும் முருகக்கடவுளது அழகிய கையின் கண்ணுள்ள வேலாயுதத்தைத் துணையாகவுடைய செங்குந்தம். எ - று. (உ௪)

இஃது செங்குந்தம் இவ்வாறு செய்த வடியார்களை சிவலோகத்தை யாளவைக்குமெனக் கூறியது.

ஆலமார்மிடற்றுராடுமாடலேயாடலம்மை
யேலவார்குழலாளங்கைத்தாளமேதாளமேந்துஞ்
சூலமாகுவதன்னன்கைச்சூலமேசூலமற்றிக்
கோல்ம்வாழ்வீரர்கையிற்குந்தமேகுந்தமாகும்.

இ - ள்.) விடம்பொருந்திய கண்டத்தினையுடைய சதாசிவமூர்த்தி சர்வ சம்மார காலத்திற்செய்யு நடனமே நடனம். அக்காலத்து மயிர்ச்சாந்து பொருந்திய நீண்ட வளகத்தையுடைய தாயாகிய ஞானசத்தி யந்நடனத்திற்குத் தக தன்கையாற்கொட்டிய தாளமேதாளம். சூலமாவது அச்சதாசிவந் தனது கையிற்றாங்கிய சூலமே சூலம். அதுபோலவே யழகு வீற்றிருக்கின்ற நவவீரர் கையிற்கொள்ளுங் குந்தமே குந்தம். எ - று. (உ௫)

இஃது குந்தத்திற்கு ஒப்பின்மை கூறியது.

ஆதிநாளுமையவளளித்தகுந்தமே
சாதிநானுவப்புடன்றலைக்கொள்குந்தமே

காதிமேவலரையுங்கல்லுங்குந்தமே
கோதினம்பாடலேகொள்ளுங்குந்தமே.

(இ - ள்.) நம்மாற் சொல்லப்பட்ட குற்றமற்ற பிரபந்தத்தை அங்கீகரித்துக்கொள்ளுங் குந்தமானது முன்னாளில் உமையவளாலே வீரவாகுதேவர்முதலிய நவவீரர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட குந்தமாகும். அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரரென்று சொல்லாநின்ற நான்குவருணங்களும் களிப்புடன் தங்கள் தலைமீது வைத்துக்கொள்ளுங் குந்தமாகும். தன்னை வணங்காதவரைக் கோபித்து உலகத்தில் நிலைபெருது அழிக்குங்குந்தமாகும். எ - று. (உசு)

இஃது குந்தப்பெருமை இத்தன்மைத்தெனக் கூறியது.

கருதலர்பொடிபடக்கருதுங்குந்தமே
விருதுடைச்சூர்முடிவெட்டுங்குந்தமே
பொருதனிப்புலிக்கொடிபுனையுங்குந்தமே
தருதலத்தருவெனத்தருஞ்செங்குந்தமே.

(இ - ள்.) பொருதற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற புலிக்கொடியை அலங்காரமாகத் தரித்துக்கொள்ளுமிச்செங்குந்தமானது, பகைவர்கள் முடி பொடிபடச் செய்தலே துணிவாகக் கருதுங் குந்தமாகும். வெற்றி விருதுகளையுடைய சூரபதுமன் முதலிய அவுணர்களுடைய தலைகளைவெட்டிய குந்தமாகும். அடுத்தவர்க்குக் கொடுத்தலில் கற்பகமுதலிய அந்தப் பஞ்சதாருவைப்போலக் கேட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்குஞ்செய்ய குந்தமாகும். எ - று. (உஎ)

இதுவுமது.

கைலைமால்வரையையுங்காக்குங்குந்தமே
யயிலைநற்றுணையெனவாக்குங்குந்தமே
வெயிலைமன்மணிகளின்மிளிருங்குந்தமே
மயிலைவாகனமெனவாக்குங்குந்தமே.

(இ-ள்.) இச்செங்குந்தமானது உயர்ந்த கைலைமலை முதலிய சிவனிடங்களெல்லாங் காக்கின்ற குந்தமாகும். வேலாயுதத்தைத் தனக்கு நல்ல துணையென ஆக்கிக்கொள்ளுங் குந்தமாகும். பிரகாச நிலைபெற்ற நவரத்தினங்களைப்போல ஒளிருங் குந்தமாகும். சூரபதுமனாகிய மயிலை முருகக்கடவுளுக்கு வாகனமாக ஆக்கிய குந்தமாகும். எ-று. (உஅ)

இதுவுமது.

இந்திரனயன்மாறேவர்யாவர்க்குமுதன்மையாக
வந்தபான்மையினற்சூலமழுப்படையத்தனுர்க்கு
முந்தியநாமந்தானுமுதலியராகையாற்செங்
குந்தர்சந்ததிக்குமப்பேர்முதலியரென்றுகூறும்.

(இ-ள்.) இந்திரன் பிரமன் விட்டுணுமுதலிய தேவர்கள் யாவருக்கும் முதன்மையாக ஆதியிலெழுந்தருளிவந்ததன்மையால் சூலமும் மழுவாயுதமுந்திருக்கையிலுடைய பரமசிவனுக்கு ஆதிநாமம் முதலியரென்று வந்த தாதலால், அம்மரபில் வந்த செங்குந்தர் சந்ததிக்கும் முதலியரென்று அந்த நாமத்தையே உலகங் கூறும். எ-று. (உக)

இக்காலத்து முதலியரென்பது முதலியாரென மரீஇயது.

இஃது செங்குந்தர்களுக்கு முதலியரென்னு நாமம் வந்ததற்குக் காரணங் கூறியது.

முந்தைநோன்பினன்முருகவெண்முசு
குந்தனுக்கொன்பான்குமரரைத்தர
வந்தவீரரிவ்வகிலம்வென்றிசை
தந்தகுந்தரித்தகுசெங்குந்தமே.

(இ-ள்.) ஆதியில் முசுகுந்தச்சோழன் சட்டிவிரதத்தினை முறைமையாகச் செய்தமையால் அவனுக்கு முருகக்கடவுள் தமதிளவலராகிய நவவீரர்களைத் துணைவர்களாகத்தர, அந்த வீரர்களிவ்வுலகின்கணுள்ள அரசர்களையெல்லாஞ் செயங்கொண்டு அந்தச்சோழனுக்குச் சக்கரவர்த்தியென்னும் புகழை நிலைபெறச் செய்த குந்தராவர். அவர்கள் சந்ததிகளே இந்தப் பெருமைபொருந்திய செங்குந்தர். எ-று. இது தொகை. (௩0)

இனியிதன்வகை வருமாறு.

ஆதியில் விதூமனென்னுங் கந்தருவராசன் சுகுமாரியென்னுமோ ரிருடிபத்தினியை விழைந்து அவளான் முசுவாகுமாறு சாபமேற்றுக் கைலைமலையின்கணுள்ள ஓர்பூங்காவில் பல முசுக்களுக் கிறையாகி அங்கோர்கால் வில்வவிருக்கத்தடியி லெழுந்தருளிய உமாபரமேச்சுரனை யவ்வில்வபத்திரங்களால் அபுத்திபூர்வகமாக வருச்சனைசெய்து அவ்வருச்சனைப்பெற்றால் சூரிய பரம்பரையாகிய மனுகுலத்தில் எண்பத்தீராயிரவருட மேகசக்கராதிபதியாயிருந் தரசியற்றும் வரத்தினைப்பெற்று முசுமுகச்சோழ னென்னும்படிக் கவதரித்துக் காவேரிநதியாற் சூழ்ந்த கருவூரை இராசதானியாகக்கொண்டு தனது முன்னோர்களைப்போலத் தானுந் திக்குவிசயஞ் செய்து சக்கரவர்த்தி யாமாறு விரும்பி அதற்குத்தக்க துணைவர்களை வேண்டி முருகக்கடவுளுடைய சட்டிவிரதத்தினை யனுட்டிக்க, அதற்கவ ரிலக்கத்தொன்பான் வீரர்களோடும் பூதகணங்களோடு மயில்வாகனருடராய்ப் பிரசன்னமாகி வர, அதுகண்ட சோழன் தனது விழைவைக்கூறி இவ்வீரவாகுதேவ ராதிய தேவரீரனுசர்கள் யாரும் எனக்குத்துணைவர்களாமாறு கிருபை புரியவேண்டுமென்றிரக்க, அதுகேட்ட கந்தவேள் நவவீரர்களைநோக்கி நீவி ரிவ்வரசன் பாற்சென் றிவன்றுணைவர்களா யிருக்கக்கடவீரெனக் கட்டளையிட, அதுகேட்டவு மவர்கள் தேவரீர்தேவலின்படி ஆயிரத்தெட்டண்டங்கட்கு மதிபனாகிய சூரபன்மாதிய தேவகண்டகரை யெல்லாம் போரிலொழித்து வெற்றிகொண்டிருக்கும் யாங்கள் இச்சிறுமானிடன்பாங்க ரெய்தி இவனேற்பணிக்கப்படு மிழிதொழில்களைப்புரியகில்லோமென மறுக்க, அதற்கு முருகவேள் சினந்து நீவிர் நமதாணையை மறுத்ததனால் அதுவேகாரணமாகச் சென் றிவ்வவனி வேந்தன்பாலிருத்தலே வேண்டுமென்றுகூற, அக்கால் நவவீரரும் பயந்து தொழுதெழுந்து சுவாமீ! அறிவிலேங்கள் செய்த பிழையினைப்பொறுத்துக் காத்தருளல் வேண்டுமென்றிரந்து அம் முசுமுகச்சோழனுக்குத் துணைவர்களாமாறு மானவவுருவேற்று நின்றார்கள்.

அதுகண்ட சண்முகதேவர் திருவுளமிரங்கி யவர்களைப் பரிந்து நோக்கி இவ் வேந்த னுலகிலிருக்கின்ற நாள்காறும் இம்

மானவவடிவமாய்ச் செங்குந்த மன்னனென்னுஞ் சிறப்பு நாமத்தோடு இவன் சுற்றத்தி னருந்துணைவர்களுமாகிப் பரம்பரை பெருக நின்று பின்னர் நம்மைநோற்று வானவவடிவாகி மீண்டு நம்பாற் சேர்மின்களெனத் திருவருள்செய்ய, உடனே யவர்கள் பூர்வம் சக்கரதரனாகிய விண்டுவானவர் தேவேந்திரனுக் கிளவலாய் அவன்பி னுபேந்திரனென்னும் பேர்வழங்கச்சென்றவாறு போலத் தம்பின்னவராகிய விலக்கத்தவரோடு தமதீட்டியென்னும் படையுடன் முசுமுகச்சோழன் பக்கலிற்போய்நிற்க, அக்கால் சண்முகதேவ ரக்காவலனைநோக்கி இவ்வீரர்கள் நமக்குத் துணைவர்களாய்ச் சூரபன்மனாதிய பகைவர்களைக்கொன்று அவர்களுதிரத்தாற் சிவந்த குந்தப்படையினைக் கரத்திற்கொண்டு இனி யுனக்குந் துணைவர்களாக விருப்பதன்றி உன் சேனைகட்குங் காவலராக விருக்கப்படுவோராதலால் இன்றுமுத லிவர்கட்குச் செங்குந்த மன்னரென்றுஞ் சேனைத்தலைவரென்றும் பெயர் வழங்குக; நீ யிவர்களை நம்மிடத்தில் வரப்பிரசாதமாகப் பெற்றுக்கொண்டதால் இதுமுத லுன்பெயராகிய முசுவென்னு நிலைமொழியோடு குந்தமென்னும் வருமொழியைப் புணர்த்தி உன்னை மூவுலகத்தினரு முசுகுந்தனென் றழைக்கக்கடவர்: எனத் திருவாய்மலர்ந்து பூதகணங்களோடு மயில்வாகனத்தினை நடத்தித் தமது கந்தவெற்பினு மவர்களுள்ளக்கோயிலினு நற்றூயை யொப்ப நண்ணியிருந்தனர்.

உடனே முசுகுந்தச்சோழன் தனது கருவூரென்னுந் திருநகர்க்கருகே பல வரண்மனைகளு மடவளாகங்களுஞ் சிற்பர்களைக்கொண்டு சமைப்பித்து அவற்றில் மகா விபவத்துடன் வீரவாகு தேவராதிய வொன்பதின்மரையு மிலக்கத்தவரையு மிருத்தித் தனதுறவின ரரண்மனைகளிற் சிறுமியர்களா யவதரித்திருந்த தேவமாதர்களை யவர்கட்குக்கடிமணம்புரிவிக்க, அவர்களுட் சேட்டரான வீரவாகுதேவர் தமது மனைவியாகிய புட்பகந்தியாரால் சித்திரவல்லி யென்னு மொரு பெண்மகவையும் அனகன் சனகனென்னு மிரண்டாண்மகவுகளையுந்தர, இவ்வாறே மற்றைய வீரர்களும் தத்தமது மனைவியர்களால் ஆயிரத்தெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றெட் டாண்மகவுகளையும் அளவற்ற பெண்மகவுகளையும் பெற, இம்மக்கள் பலரோ டிலக்கத்

தொன்பதின்மரு மனுகுலந்தழைக்க வாழ்வுற்றிருந்து அம்முசு குந்தச்சோழனேடு திக்குவிசயஞ்செய்யச்சென்று இவ்வுலகின் கணுள்ள மன்னர் மண்டலீகர்களையெல்லாம் வென்று அச்சோழனுக்குச் சக்கரவர்த்தி யென்னுஞ் சிறப்புப் பெயரையுந் தாமவனுக்குத் துணைவரென்னும் பெரும்புகழையும் எங்கு நிலைபெறச் செய்தனர். அவர்கள் சந்ததிகளாகிய ஆயிரத்துத் தொளாயிரவரின் வருக்கத்தினரே இந்தப் பெருமை பொருந்திய செங்குந்தரென வறிக.

இஃது முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தி தவஞ்செய்து வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களைத் துணைவராகப் பெற்றனென்பதூஉம், அந்த நவவீரர் சந்ததி வருக்கங்களே இந்தச் செங்குந்தத் தலைவர்க ளென்பதூஉங் கூறியது.

விண்டுமார்பத் திடையிருத்தி வேலைக்கௌரி பணிமாறப், பண்டுபூசித் திடுங்காலை யாகண்டலன் போய்ப் பாற்கடலின், வண்டுழாய்மாயனைவணங்கி வானிற்பழிச்சுந்தியாகனைமேற், கொண்டுபோந்து பாரின்முசு குந்தற்குதவுஞ் செங்குந்தம்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் திருமாலானவர் தியாகராயனைத் தமது மார்பின்கண் எழுந்தருளச்செய்து பாற்சமுத்திரத்திற் பிறந்த இலக்குமி பணிசெய்யும்படி பூசித்திருக்குங் காலத்தில் இந்திரன் வாற்கலி யசுரனல் துன்ப மடைந்து திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் வளப்பம் பொருந்திய துளப மாலையை யுடைய அவ்விண்டுவை வணங்கி அவரா லத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டதுமன்றி அத்தியாகனையும் பெற்றுச் சுவர்க்கத்திற் கொண்டுபோய்த் தான் பூசித்துவருங் காலத்து வலனென்னும் அவுணனேடு நெடுநாளாக யுத்தஞ்செய்தும் அவனைப்புறங் காணக் கூடாமையாற் பூமியின்கண் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்திக் கறிவிக்க, அவர் வீரவாகுதேவர் முதலிய தனது சதுர்வித சேனைகளாலும் அவனை யழித்தகாலத்து இந்திரன் மகிழ்ந்து நவவீரர்களைப்பார்த்து நீங்கள் செய்த நன்றிக்கு என்பாலுள்ள பொருள்களில் வேண்டுவனவற்றைக்கேளுங்கள் கொடுப்பேனென, அவர்க ளழிந்துபோகு மற்றைய பொருள்களை விட்டு அழியாத

தா யவனுன்மார்த்தமாகப் பூசிக்குந் தியாகரைக் கேட்க, அதை யவன் கொடுக்க மனதில்லாமையால் விசுவ கர்மாவினு லாறு தியாகரைச் சிருட்டி செய்வித்து ஒவ்வொன்ருகக் கொடுக்க, அஃதல்லவல்லவென் றவர்கள் மறுத்து மூலவிக்கிரகத்தைக் கேட்க, அக்கால் மறுக்கக்கூடாமையால் அவனுன்மார்த்தத்தையுங் கொடுக்கப்பெற்று அரசனுகிய முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்திக்குக்கொடுத்துத் திருவாரூர் முதலிய சத்தத்தலங்களிலுந் தாபித்துவைத்தது அவர்கள் கையிற்ருங்கிய செங்குந்தம். எ - று. (கூக)

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்கள் சத்ததியாகரையுங் கொண்டுவந்து உலகத்தில் தாபித்தமை கூறியது.

பிள்ளையாருயிர்க் குறுந்துணையாத்தனிப்பெறெய்துங், கிள்ளையாரிவண் கொடுவரு கென்றுடலங் கிறிக், கொள்ளையாருயி ரெரிநரகுறவடுங்கூற்றுயிர் நனிசோர, வள்ளியாவரு நடுக்கத்தந் திருமுகமே செலுந்தொண்குந்தம்.

(இ-ள்.) முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியினது மனைவியாயும் வீரவாகு தேவரது பெண்ணுமாகிய சித்திரவல்லி யென்பவள் வளர்த்த தன்னுயிர்க்கு மிகுந்த துணையாகும்படியான ஒப்பற்ற தவப்பேறைப்பெற்ற கிளிப்பிள்ளையை உமது தூதர்கள் திருடிப் போயினதாகக் கேட்டோம் அதை யிங்கிமிட மிங்கு கொண்டு வரக்கடவாயென்று இதைக்கருதிய யாவரு நடுநடுங்கும்படி வீரத்தைச்செலுத்தி, உலகத்திலுள்ள உயிர்களுடைய உடலங்களைக்கிழித்து மிகுதியாக நிறைந்த வுயிர்களை எரிகின்ற நரகத்திற் பொருந்தக் கொல்லுகின்ற யமனுக்கு அவனுயிரும் பதை பதைக்கும்படி தமது திருமுகத்தை யனுப்பி யோர்விளக்கமான செங்குந்தத்தலைவர்கள். எ - று. இது தொகை. (கூஉ)

இனியிதன்வகை வருமாறு.

இவ்வுலகின் முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தி வீரவாகுதேவராதிய துணைவர்களைக்கொண் டரசியற்றி வருங்கால் ஓர் பிரளயமுண்டாகிச் சராசரங்களெல்லா மழிவெய்தவும் அவரத்துணைவர்களோடு கிளியுருக்கொண்டு பறந்து சொர்க்கலோகஞ் சென்று

காலங்கழித்திருக்கையில் ஓர்நாள் சிவதரிசனார்த்தமாகக் கைலை யங்கிரியை யடைந்து நந்திதேவ ரனுமதிபெற்றுத் திருவோலக் கத்தின்கண் சென்று உமாபரமேச்சுரரை வணங்கிநிற்க, அவ ரைச் சிவபிரான் பார்த்தருளி நீ இங்ஙனம் யாதுவேண்டி வந் தனையென வினவ, அதற்கவர் தாம் வருதற் கேதுவான கார ணத்தைக்கூற, அதுகேட்ட கங்காதரக்கடவுள் பிரளய மிப்போ து நீங்கினமையால் இனி யுலகிற்சென் றரசியற்றலாமெனத் திருவாய் மலர, அதற்குச் சக்கரவர்த்தி யானுலகிற்சென் றியா வர்பா லரசியற்றுவேனென்று முறையிட, அப்போ துமாபதி பிரளயத்தான் மாண்ட உயிர்களை யெல்லாம் பிரமனாற் பழைய படி சிருட்டிப்பித்துணர்த்த, அக்காலரசரேறு திரிபுராந்தகமூர்த் தியைத் தீர்க்க தெண்டஞ்செய்தெழுந்து - சுவாமீ ! அடியேன் தேவரீர் குமாரர்களாகிய வீரவாகு தேவராதிய துணைவர்களால் உலகின்கணுள்ள பல வரசர்களை யெல்லாம் வென்று ஏகச்சக்க ராதிபத்தியங்கொண் டிருக்கின்றேனாயினும் இதுகாறுமெனக் கில்லற நடத்தற்பாலளாய பத்தினியில்லாமையால் இனியா னுலகிற்சென் றிராச்சிய பட்டாபிடேகஞ்செய்துகொள்வ தெவ் வாறென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்ட சதாசிவப்பெரு மான் வீரவாகுதேவரைக்கூவி, ஓ உபசுப்பிரமணியனே ! இவ் வரசனுக்குனது புத்திரியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுத் திடுகவென் றுத்தரவு செய்து சக்கரவர்த்திக்கு விடைகொடுத் தருளினர். உடனே வீரவாகுதேவர் சுரேந்திர குமாரனாலுஞ் சுரேந்திர காந்தையினாலுஞ் சன்மானிக்கப்பட்டுள்ள தமது தம் பியராதிய வாடவர்க்கும் தாரமாதிய பெண்டிர்க்குஞ் சிவபெரு மானுடைய அருளப்பாட்டினை யுணர்த்தி அரி பிரமேந்திர ரா திய வமரர்கள் முன்னிலையில் வசிட்ட ராதிய முனி புங்கவர் களைக்கொண்டு திலீபச்சக்கரவர்த்தி குமாரனாகிய முசுகுந்தச்சக் கரவர்த்திக்கும் தமதுகுமாரத்தியாகிய சித்திரவல்லிக்கும் திருக் கல்யாண மகோற்சவத்தினை நடாத்தி நிறைவேற்ற, அஃது நிறைவேறியபின் சக்கரவர்த்தியானவர் பூவுலகிற்குச் செல்லு மாறுத்தேசித்தவராய் தன் மாதுலனாகிய வீரவாகுதேவருக் கறி விக்க, அவர் தமது தம்பியர்க்கு மனைமக்களாதிய சுற்றத்தினர் க்கு மதனைத்தெரிவிக்க, அஃதுணர்ந்த யாவரும்பிரயாணமாகுங்

கால் இந்திராணியானவள் தன்னிட மமுதபோசனமுண் டரு மறையாதிகள் பயின்றுள்ள ஓர் பொற்கிள்ளையினைத் தனக்குச் சொர்க்காதி பத்தியத்தை யளித்த வீராதிவீரர்களுடைய அரு மருந்தன்னகுமாரத்தியுஞ் சக்கரவர்த்தி மனையாளுமாகிய சித்திர வல்லிக்குப் பரிசாகத்தந் தாசீர்வதித்தனுப்ப, பின்னரச் சக்கர வர்த்தி தம்பதி கோலத்தராய் வீரவாகுதேவராதியரோடு கைலை யங்கிரியை யடைந்து அம்மையப்பனை வணங்கி விடைபெற்றுப் பழையபடி பூவுலகில் வந்து அழிதலுற்ற வரண்மனை யாதிகளை விசுவகன்மனைக்கொண்டு புதுக்கி மாண்டுயிர்த்தமானிடர் யார்க் கும் வருணாச்சிரம தருமங்களை விதித்து இராச்சியபட்டாபி டே கம்பெற் றரசியற்றி வந்தனர்.

அக்கால் புலோமசை யிடத்தி னின்றுஞ் சித்திரவல்லி பெற்று வைத்திருந்த பொற்கிள்ளையை இயமன் மனைவி யிச்சித் து தன்கணவனுக்கறிவிக்க, அவனதுகேட்டு நடுங்கி யச்சித்திர வல்லியின் றந்தையருடைய செயவீர பராக்கிரமத்தினைக் கூறிப் பயமுறுத்த, அதற்கவள் சற்று மிணங்காளா யவனோடேடிச் சலி க்க, அதுபொறாத காலன் பின்வரும் வினைவை யறியானுய்த் தனது தூதனை யேவி அதனைக் கவர்ந்துவரச்செய்து தன் மனை விக்குக்கொடுக்க, பின்னர் தாதியரால் கிள்ளை காணுதொழிந் ததைச் சித்திரவல்லிகேட்டுத் தனதுகணவனுக் கறிவிக்க, அவர் சில தூதரா லஃதிருக்குமிட முணர்ந்து வீரவாகு தேவருக்குத் தெரிவிக்க, அவருடனே இவ்வுலகின்கணுள்ள உயிர்களி னுட லங்களைக்கழித்து அவ்வுயிர்களைக் கவர்ந்தெரிகின்ற நரகிற்கிடத் திக்கொல்லுகின்ற அவ்வியமனுயிரும் பதைபதைக்கும்படி (என தருமைப்புதல்வியு மிவ்வுல கடங்கலுக்குஞ் சக்கரவர்த்தினியு மாகிய சித்திரவல்லியால் வளர்க்கப்பெற்றிருந்த கிளிப்பிள்ளை யை உனதுதூதர்கள் திருடிப்போயினதாகக்கேட்டோமாதலால் அதனை யிந்நிமிட மிங்கு கொணர்ந்துவந்து சேர்க்கக் கடவாய்) என்றோர் திருமுகம் வரைந்து அத்திருமுகத்தைக்கருதிய யாவ ரு நீங்கும்படி வீரத்தைச்செலுத்தி அகோராத்திரமென்னுந் தே வப்படையில் வைத் தவனுக் கனுப்பின னென வறிக.

அத்திருமுகத்தினைக் கண்ட நமன் தன் மனைவியினிடம் போய் அதனைப் படித்துக்காட்டி, என் காதலீ! இதனை வரை

ந்துவிடுத்த வீரவாகுதேவனையு மவன்றுணைவர்களையு மிலேசாய் நினையற்க, அவர்களை வெல்லுதற் கயனுதிய மூவர்க்கு மரிதாகும், ஆகலி னிக்கிள்ளையைக்கொடு நான் சென் றவர்களை வணங்கிக் கொடுத்துவிட்டு வருகின்றேன், என்றிதவாய்ப் பலவிதங் களிற்கூறியு மவள் கொடுக்க மனமில்லா திருந்தமையால் அச்சம னென்றுந் தோன்றாதவனாய் (உமது திருமுகத்திற் கண்டெழுதியுள்ள கிள்ளை மீட்டு மங்ஙனந் திரும்புத லரிது) என்று பதிலெழுதி அவ்வத்திரத்தின் மூலமாகவே விடுத்தனன். அதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் உடனே தமது சகோதரர்களோடு சதுரங்கச்சேனைகளும் புடைசூழ வெளிக்கொண்டு சமனுவதிப் பட்டினஞ் சென்று முற்றுகை செய்து இயமனோடு கடும்போர் விளைத்து வென்று அவனைத் தமது தேர்க்காலி லிறுகக் கட்டிக் கொணர்ந்து தங்கள் மருமானெதிரில் நிறுத்த, அது கண்ட சக்கரவர்த்தி மனதிரங்கி அந்த நமனைக் கட்டவிழ்த்துவிடச்செய்ய, அவன் றனது தூதனை யேவித் தன் மனைவசத்திருக்குங்கிள்ளையைத் தருவித்துக்கொடுத்துச் சமாதானஞ் செய்துகொண்டு தனது பட்டினஞ் செல்ல, அக்கிள்ளையைச் சக்கரவர்த்தி கையேந்திச்சென்று தன்மனையாளுக் களித்து மகிழ்வித்தனர்.

இஃதும், "முந்தைநோன்பினன்" என்னுந் திருவிருத்தத்திற்குக் கூறிய வஃதும், காந்தபுராணத்திற் கொத்துப் பாடாந்தர புராணத்தின்கணுள்ளபடி கூறப்பட்டன.

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்கள் கிளிப் பிள்ளையின் பொருட்டு இயமனுக்குத் திருமுகஞ் செலுத்தினமை கூறியது.

வடிவேலெடுத்த மனுதுங்க வளவன்றேவி வெதுப்பாற, முடிவேள்வியிற்செந் தீத்தருகான் முளைமாங்கனிக்காக் குடநாட்டைச், செடிவேரறுத்துச் சிறையிட்டுச் சென்னிவியப்பத்திறைபோலக், கொடிவாண்முரசு களிறுபரி யிரதங்கொடுக்குஞ் செங்குந்தம்.

(இ-ள்.) கொல்லனுலையில் வடிவெடுத்த வேலாயுதத்தைக் கையிற்றாங்கிய மநுநீதி தவறாத பெருமை பொருந்திய முசுகுந்

தச்சோழன் மனைவியாகிய சித்திரவல்லியானவள் கேரளதேசத்து அரசன்செய்வித்த யாகாக்கினி தந்த சந்தானமாங்கனி கிடையாததாற் கொண்ட வெப்பமானது நீங்க, வீரவாகு தேவரது தம்பிமார்கள் குடநாட்டிலுள்ள அம்மாமரத்தை வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு தங்க ளரசனாகிய சோழராசன் ஆச்சரிய மடையும்படி அக்கேரள ராசனைச் சிறையிட்டு அவனது கொடி வாள் பேரிகை யானை குதிரை தேர் இவைகளைத் திறையாகக்கொண்டு வந்து கொடுக்கும்படி செய்தது இச் செங்குந்தம். எ-று. (௩௩)

இஃது செங்குந்தத்தலைவர்கள் கேரளதேசத்தரசனை வென்றமை கூறியது.

ஆழநீள்கடற்குமாங்கோரம்பிமேற்சென்றேயப்பாற், சூழ்திருச்செந்தூருற்ற சுபனென்பான்றுணையாக்கொண்டு, வாழிராசாதிராசன் மன்னவன்மருவலான்ற, யாழநாடொருநாளிற் றிறைகொண்டண்டுற்றகுந்தம்.

(இ - ள்.) செங்குந்தர் ஆழமும் நீட்சியையுமுடைய கடலைத் தாண்டுவதற்கு ஓர் கப்பலின்மேற்சென்று அக்கடலினாற் சூழப்பட்ட திருச்செந்தூரென்னுந் திருப்பதியிற் சென்றிருந்த சுபனென்னுஞ் செங்குந்தனைச் சகாயமாகக் கொண்டு, மேலான செல்வத்தோடும் வாழாநின்ற இராசாதிராசனாகிய தங்களது சோழமகாராசனுக்குச் சத்துருவாகிய யாழ்ப்பாண தேசத்துக் கரசனை ஒரு நாளிற் செயங்கொண்டு ஆங்குள்ள பொருள்க ளனைத்துங் கப்பமாகக் கைக்கொண்டு திரும்பி வந்தனர். எ – று. ஆங்கு அசை. (௩௪)

உற்றனவொன்பது உற்றவெனக் குறைந்து நின்றது.

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாண தேசத்தை வென்றமை கூறியது.

மச்சநாடுடைய கோமேல் வங்கநாடாளுமன்னன், குச்சரவரசற்காக சமரமேற் கொண்டுகொற்றக், கைச்சலியாமற்கொல்லுங்காலையிற்கெளதனென்

பான், உச்சினிதொடங்கிப்போர்செய் குந்தம்போ லுலகிலுண்டோ.

(இ - ள்.) வங்கநாட்டை யாளுகின்ற அரசனுனவன குச சரதேசத் தரசனிமித்தம் மச்சதேசத்தரசன்மேல் யுத்தத்தை மேற்கொண்டு வெற்றிபொருந்திய தன்கை சலிப்பின்றிச் சங்கரிக்குங் காலத்துச் சோழதேசத்துச் சக்கரவர்த்தியாகிய கௌதனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் கோபமீறி, உச்சினி தேசந்தொடங்கியவர்கள் தேசங்களை யெல்லா நாசம்பண்ணி யடங்கச்செய்தானதலால் இக்குந்தம்போ லுலகிலுண்டோ. எ - று. (௩௫)

இஃது கௌதனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் உச்சி னிமுதலிய தேசங்களை வென்றமை கூறியது.

இடைமரு தூரிற்சாப மேந்திய சிறக்கையானை, புடைமரு தடியின்வீழப் பொருதியே புறங்கொடாது, விடைமழுவுடையான்பாத மென்கமலத்திற்சேர்த்த, படைமரு தன்கைக்குந்தம் போலினிப் பாரிலுண்டோ.

(இ - ள்.) திருவிடைமருதூரி லரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த படைமருதனென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் கையில் வில்லும் பாணமு மேந்தி யுத்தசன்னுகமாக வந்த சிறக்கையானென்னும் பகைவனை அவன் புறங்கொடுத்தோடாது பருத்த மருதவிருக்கத்தினடியில் வீழும்படி யுத்தஞ்செய்து, இடபவாகனமு மழுவாயுதமு முடையானுகிய பரமசிவனது மிருதுவான தாமரை மலர்போன்ற திருவடியிற் சேர்த்தா னதலால் அவன் கையின்கணுள்ள குந்தம்போ லிக்காலத்து இவ்வுலகத்தில்லை. எ - று. (௩௬)

"புடைமரு தடியின்வீழப் பொருதி" என்பதற்கு, "புடைமருதூரென்னுந் திருப்பதியில் மருதவிருக்கத்தினடியில் வீழும்படி பொருதி" என்றுரைசெய்வாரு முளர்.

இஃது படைமருதனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் சிறக்கையானென்னு மரசனை வென்றமை கூறியது.

கூளிபாறினமிடங்கொண்டுசுற்றவே
காளிசாதகரொலாங்களத்திலாடவே
வாளிதொட்டெழுமொருவங்கக்கோவைமுன்
றோளிணையாற்பொருந்துங்கைக்குந்தமே.

(இ-ள்.) கழுகுகளும் பருந்துகளும் இடமும் வலமுமாக வட்டமிட்டுச் சுற்றிவரவும் காளியும் அவளது பரிவாரங்களும் யுத்தகளத்தில் நடனஞ்செய்யவும் பாணப்பிரயோகங்களைச் செய்தோங்கிய வொரு வங்கதேசத்தரசனை, ஆதியிற்றம திரண்டு தோள்களினலும் பொருதிச் செயங்கொண்டது இப் பெருமை பொருந்திய செங்குந்தம். எ-று. (கூஎ)

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்கள் வங்கதேசத் தரசனை வென்றமை கூறியது.

வானைவென்றுவரிசூழ்ந்த மண்ணைவென்றவுணரான, கானைவென்றம்புராசிக் கடலைவென்றருங்கலிங்கன், சேனைவென் றலங்கன்மார்பஞ் செறியுமாமடங்கல்வையக், கோனைவென்றரியவாகை கொண்டெனத்திரியுங்குந்தம்.

(இ-ள்.) இச்செங்குந்தமானது வானுலகத்திலுள்ள பகைவரை வென்று, கடலாற்சூழப்பட்ட நிலவுலகத்திலுள்ள அஞ்சலரை வென்று, அவுணர்களென்று சொல்லாநின்ற காட்டை வென்று, அம்புராசியென்னுங் கடலைவென்று, சயித்தற்கரிய கலிங்கதேசத்தரசனோடு அவனது நால்வகைச் சேனையை வென்று, மார்பினிடத்து வெற்றிமாலை பொருந்திய பெரிய சிங்கத்தையொத்த வையக்கோனென்னு மரசனை வென்று, கிடைத்தற்கரிய வவ் வெற்றிமாலையை மேற்கொண்டதென்று யாவருஞ் சொல்ல உலகமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் எ-று. (கூஅ)

கொண்டதென வென்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது.

இஃது செங்குந்தத் தலைவர்க்கு யாண்டு மெதிரின்மை கூறியது.

செங்கோனடத்தும் வளவனிட்ட சிங்காதனத்
தினிதிருந்த, நங்கோன்கவியே கவியென்று நாட்
டிக்கவிபுன் கலைகளைந்து, வங்கோமீழங்கன்னட மா
ராட்டிரங்குச் சரஞ்சீனங், கொங்கோடெங்குந் தர
த்திறையே கொள்ளுமின்னுர் செங்குந்தம்.

(இ-ள்.) இவர்கள் கையிற்றுங்கிய செங்குந்தமானது மநு
நீதிவழாது செங்கோல் நடத்திய சோழராசனு லிடப்பட்ட சிங்
காதனத்தி லினியவாக வீற்றிருந்த நமது கவிராசனுகிய அம்
பலக்கூத்தனுற் சொல்லப்பட்டபிரபந்தமே பிரபந்தமென்று உல
கில் நிலைபெறவைத்து மற்றைப்புன்கவிகளாகிய களைகளை நீக்கி,
வங்கம் ஈழம் கன்னடம் மாராட்டிரம் குச்சரம் சீனம் கொங்க
முதலிய ஐம்பத்தாறு தேசங்களுந் திறைகொடுக்கப்பெற்று அர
சாட்சி செய்தது. எ-று. (௩௯)

இஃதிச் செங்குந்தத் தலைவர்கள் ஒட்டக்கூத்தன் கவி
யையே சிறந்ததாகக் கொண்டாரென்பதூஉம், ஐம்பத்தா
று தேசங்களையும் வென்று திறைகொண்டாரென்பதூஉங்
கூறியது.

கலிக்குறும்படுவளவனுக்குங்காதுசூர்
வலிக்குறும்படுதனிவாகைக்குந்தர்க்கும்
பலிக்குநற்புகழெலாம்பாதியாதலாற்
புலிக்கொடிமரபிரண்டினுக்கும்போந்ததால்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் தாரித்திரமென்னும் பொல்லாங்கு
நிலைபெறாது அழிக்கின்ற சோழனுக்கும் போர் செய்கின்ற சூர
பதுமனது வல்லமை நிலை பெறாது அழித்த செங்குந்தர்க்கும்
கிடைத்திருக்கின்ற நல்ல புகழெல்லாம், இருவருங்குறும்படுதலி
னுல் சமமாக விருத்தலின் புலிக்கொடியும் இவ்விருமரபி னுள்
ளார்க்குங் கிடைத்ததாம். எ-று. (௪0)

இஃது செங்குந்தர் மரபுக்குஞ் சோழன் மரபுக்கும்
புலிக்கொடி யுண்டெனக்கூறியது.

தென்னனைச்சேரனைச்சிறுமைசொல்லவு
மன்னனைவளவனைமகிழ்ந்துபாடவும்

பன்னருஞ்சாரதிபடைத்தபான்மைபோ
லொன்னலர்க்குள்ளினத்துற்றகுந்தமே.

(இ-ள்.) பாண்டியனையுஞ்சேரனையும் பழித்து அவர்களைச் சிறுமையாகச்சொல்லவும் இராசா திராசனென்னுஞ் சோழனாகிய தன்னை மகிழ்ச்சியோடு புகழ்ந்துபாடவும் சொல்லுதற்கரிய சீர்த்தியினையுடைய ஒட்டக்கூத்தனென்னும் புலவனாகிய என்னைத் தன்னினத்திற்படைத்த தன்மைபோல, பகைவர்களை செயம் பண்ணுதற்குத் தன்னினத்துள்ளே பொருந்திய செங்குந்தர்களைப் படைத்தான். எ - று. (௪௧)

இஃது செங்குந்தத்தலைவர் சோழராஜன் பகைவரை வெல்லுதற்குரிமை கூறியது.

சேல்வேறு புலிவேறுருகுஞ் சேதுவி னளவாய்ச்
சென்னி, கோல்வேறில்லாமலோச்சிக் கன்னியே
கொள்வனென்றே, மால்வேறுசிவன்வேறென்ன வ
ழுத்திடா வண்மைபோல, வேல்வேறு குந்தம்வே
றென் றிருபொருள் விளம்பார்மேலோர்.

(இ-ள்.) மீனக்கொடியும் புலிக்கொடியுங்கொண்டபாண்டியனுஞ் சோழனும் அரசாண்ட இமயமுதல் சேதுவினளவும் செங்கோல் வேறொன் றுண்டென்று சொல்லாமல் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி தான் தனியே செலுத்திக் கன்னியாகுமரி யளவுங் கைக்கொண்டானென்று, அறிந்த பெரியோர் திருமால் வேறு சிவன் வேறென்று கருதிப் பிரித்துத் துதியாத தன்மைபோல முருகக்கடவுள் கையிற்றாங்கிய வேலாயுதம் வேறென்றும் நவவீரர்கள் கையிற்றாங்கிய குந்தம் வேறென்றும் இரண்டுபொருள் படச் சொல்லமாட்டார். எ - று. (௪௨)

இஃது வேலுக்குங்குந்தத்திற்கும் வேற்றுமையின்மை கூறியது.

பூமாலைகடப்பந்தாமம் பூண்மணித் தெரியல்செ
ய்ய, பாமாலைதன்னைக் கைக்கொள் முதலியர்பங்க
தாக்கி, மாமாலை யொல்லார்காலில் வழிதுழிக்குட

ரின்மாலே, தேமாலேயாகச்சூடுஞ் செங்குந்தம்போ
லுமுண்டோ.

(இ - ள்.) வெற்றிமாலே கடப்பமாலே சந்திராரங்கள் இரத்
தினாரங்கள் புலவராலியற்றிய குற்றநீங்கிச் செவ்விதாகிய பாமா
லேகள் இவைகளை யெல்லாம் தன்னேக் கையிற்கொண்ட முதலி
யார்கள் பட்சமாக்கி, மிகுந்த மயக்கத்தையுடைய சத்துருக்களி
னது சந்ததியின் வழி வழியாக வருபவரது குடர்மாலேகளை
தேன் பொருந்திய மலர் மாலேயாகத் தான் தரித்துக் கொள்ளா
நின்ற செவ்விய குந்தம்போலு முலகத்திலுண்டோ. எ-று. (௩௬)

இஃது செங்குந்தத்தின் பெருமை கூறியது.

பற்றினும்பற்றுஞ்சென்னி பறிக்கினும் பறிக்கு
ம்பாச, மெற்றினுமெற்றுங்கூற்றை யீரினுமீரும்வா
ரிச், சுற்றினுஞ்சுற்றுமண்டந் துகளெழச் செயினு
ஞ்செய்யும், மற்றினுங்குந்தம்போற்று திருப்பவரு
ளரோமண்மேல்.

(இ - ள்.) நவவீரர்கள் கையின்கணுள்ள குந்தமானது யம
தருமனே அவன் வலியை யொடுக்கிப் பிடிக்கவேண்டுமானாலும்
பிடிக்கும், அவன் றலேயைப் பறிக்கவேண்டுமானாலும் பறிக்கும்,
அவன் பாசத்தைப் பிடுங்கி யெறியவேண்டுமானாலு மெறியும்,
அவனேப் பிளக்கவேண்டுமானாலும் பிளக்கும், அவனே யெடுத்
துக் கரகரவென்று சுழற்றவேண்டுமானாலும் சுழற்றும்; இதுவு
மன்றி அண்டங்களேத் துகளெழச்செய்யவேண்டுமாயினுஞ் செ
ய்யும். இக்குந்த மித்தன்மையதென்றறிந்தும் இவ்வுலகத்தி லித
னேப் போற்றுதிருப்பவரு முண்டாயிருப்பரோ. எ-று. (௩௪)

இதுவுமது.

போற்றியோபோற்றியென்றுபுதுமலர்தூவிச்சீ
ற்ற, மாற்றியேவந்தியாம லடையலர் வாழ்ந்திருந்
தால், காற்றென வூழித்தீயிற் கடலெனக் கொடிய
கோபக், கூற்றெனத்திரிந்துசோரிக் குளித்துடன்
களிக்குங்குந்தம்.

(இ-ள்.) சத்துருக்கள் தமதுக்கிரகோபங்களைமாற்றிப்புதிய மலர்களா லருச்சித்துப் போற்றியோ போற்றியென்று வணங்காதவர்களா யுயிரோவொழ்ந்து அரசாட்சி செலுத்துவாராயின், உகாந்தகால மாருதத்தைப்போலவும் மிகுந்தகோபத்தையுடைய யமனைப்போலவும் கோபங்கொண்டு எங்குளவொன் றுலகமெங்குஞ் சக்கராகாரமாகத்திரிந்து அச்சத்துருக்களைக் குத்தி யவருடலினின்றும் பெருகாநின்ற இரத்தவெள்ளத்தில் மூழ்கிப்பின்பு சந்தோடிக்கும். எ - று. (௩௫)

இதுவுமது.

இனி வல்லாளனை வென்ற பழவூர் வீரன் முதலிய பன்னிருவர் புகழ் கூறுகின்றது.

சூட்டும்வீரவாகுவெனச் சொல்லும்பழுவூர்வீரனமர், மூட்டுங்காலமூழிவெள்ள மூடுங்காலமாகாதோ, வேட்டங்காவில்வீழாதார் மேலுமுளரோவீதியுலா, மீட்டுங்காலங்குந்தங்கண் டெழுமேகமுகு பருந்துகளும்.

(இ - ள்.) முடிசூட்டப்படுகின்ற வீரவாகுதேவருக் கொப்பானவனென்று சொல்லாநின்ற பழுவூரில் வாழும் வீரனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் யுத்தமாகிய நெருப்பை மூளுவிக்குங்காலந்து, ஊழிகாலத்து வெள்ளத்தினால் மூடப்படுகின்ற சர்வசம்மாரகாலமாகமாட்டாதோ. அன்றியும்-அவனதழகிய காவில் விரும்பிவந்து வணங்காதார் பின்னுமுயிரோடு வாழ்வரோ. வீதியிற் பவனிவருங்காலத்தும் அவன் கையிற்றூங்கிய குந்தத்தைக் கண்டு கழுகுகளும் பருந்துகளும் ஆகாயத்தி லெழுந்து வட்டமிடும். எ - று. (௩௬)

இஃது பழவூர் வீரனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் புகழ் கூறியது.

காராமுருவ மொழிந்துபொன்னின் கவினார்பழுவை வளம்பதியில், நாராயணனேவிக்கிரம நாராயணனு மென்னுதார், வாராவழிவந் தோமென்றே

வாயிற்புல்லைக் கவ்விவந்தச், சேரார்சேரா நின்று
தொழச் செய்யுமன்னன் செங்குந்தம்.

(இ - ள்.) சூற்கொண்ட மேகம்போலு முருவத்தைவிட்டுப் பொன்போன்ற அழகிய வுருவத்தைக்கொண்டு வளமை பொருந்திய பழுவையென்னு நகரத்தில் வாழாநின்ற நாராயணனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவனே திருவிக்கிரம வவதாரஞ் செய்த அந்த நாராயணனுமென்று கருதாதாராகிய வந்தச் சத்துருக்கள், போர்க்கு வரத்தகாதவிடத்து வந்தோமென்று வாயிற் புல்லைக் கவ்விக்கொண்டு எதிராக வந்து தளர்ந்து தொழும்படி அவன் கையிற்றாங்கிய சிவந்த குந்தமானது செய்யும். எ-று. ()

இஃது பழவை நாராயணனென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் புகழ் கூறியது.

இனிமாநிலத்திற்கண்டதில்லை கேட்டேயிருத்த
லன்றிபெரும், பனிமால்வரையுமைநாக முன்பின்
படைதானெடுத்தாலு, முனிமாறுண்டோ நடுநின்
று முடிப்பான்கச்சித் தனியன்வட்டத், தனிமாநிழ
ற்கீழ்ச்செங்குந்தஞ் சரணகதிக்கு வைகுந்தம்.

(இ-ள்.) யாதொரு நியாயங்களையு நடுவுநிலைமையாகநின்று முடிவுசெய்யும்பொருட்டுக் காஞ்சிபுரத்தில் ஒப்பற்ற மாமரத்தினது வட்டமான நீழலின்கணிருந்து நடத்தா நின்ற தெய்வசிம்மாசன கர்த்தராகிய செங்குந்தத்தலைவர் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரவரில் ஒருவனாகிய தனியனென்பவன் சத்துருக்களெல்லாங் கண்டவுடன் சரணகதியடையும்படி செய்வித்தற்குக் காரணமாகத் தன்கையில் கூரிய குந்தமிருத்தலினால், குளிர்ச்சியைத் தராநின்ற பெரிய பர்வதராசனும் மைநாகமும் முன்னும் பின்னுமாகப் படையெடுத்து வந்தாலுங் கோபிப்பதுண்டோ. ஆதலால்- இச்செங்குந்தனது புகழைக் கேட்டிருத்தலேயன்றி இப்பொழுதிவ்வுலகத்தில் வேறொருவரிடத்துங் கண்டதில்லை. எ-று (சஅ)

இஃது கச்சித்தனிய னென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் புகழ் கூறியது.

உடலமண்மே லுயிர்விண்மே லொல்லா ரொடு
க் குதிரமொடு, குடருங்கொழுவுங் கழுகோடுங்
காள்ளைகொள்ளப் பரிந்தூட்டு, மடல்வெண்டா
ழை முகமலர வாரிவாரித்திரைக்கரத்தால், கடல்
வெண்டரளமேயெறியு மொற்றியூரன்கைக்குந்தம்.

(இ-ள்.) மடலையுடைய தாழையினது வெண்மலரின் முக
மானது மலரும்படி கடலானது அலைகளாகிய கைகளினால் வெ
ள்ளிய முத்தங்களையே வாரிவாரி வீசாநின்ற வளப்பம்பொருந்
திய வொற்றியூரனது கையின்கணுள்ள குந்தமானது, சத்துருக்
கள் தங்களுடலத்தை மண்ணின்மீதும் உயிரை விண்ணின்மீது
ம் விட்டுத் தாமின்றாகிப்போக அவர்களுதிரத்தையும் குடரையு
ம் கொழுப்பையும் கழுகும் பருந்தும் காக்கையும் கொள்ளையா
கக்கொண்டுண்ண ஆசையோடு முண்டிக்கும். எ - று. (சக)

இஃது செங்குந்தத்தலைவனுகிய வொற்றியூரனதுபுகழ்
கூறியது.

தளர்ந்தவருக்குத் திருவுருவந் தன்னையடையா
ர்க்கொருசிங்க, மிளந்தையவர்க்குச் சிலைவேணல்
லிசையாற் பொற்பூதரமேயாம், வளர்ந்தசாலி வர
ம்பினில்வால் வளைகண்முத்தந்தரும்வளங்கூர், கள
ந்தையாதிநகரரசன் கைக்குந்தம்போற்காணேமே.

(இ-ள்.) தளர்ந்துவந்து தன்னையடைந்தவர்களுக்கு முகம
லர்ச்சியையுடைய அழகிய உருவத்தையுடையவன். தன்னைவந்
து வணங்காத சத்துருக்களுக்கு ஒப்பற்ற சிங்கம்போன்றவன்
இளமைப் பருவத்தையுடைய பெண்களுக்குக் கருப்புவில்லையு
டைய மன்மதனையொப்பான். அழகியநிறைந்த புகழ்க்குப்பொ
ன்மலையை யொப்பானுகிய நெற்பயிர் வளர்ந்த வயலினது வரம்
பில் வெள்ளியசங்கினங்கள் முத்தத்தை யீனுநின்ற வளப்பமிகு
ந்தகளந்தைமுதலிய நகரத்திற்கு அரசனதுகையின்கணுள்ள குந்
தத்தினது புகழைப்போல ஒருவரிடத்துங்கண்டேமில்லை எ-று.

இஃது செங்குந்தத்தலைவனுகிய களத்தூரரசன்புகழ்
கூறியது.

கற்றிடங்கொண்டவர்கவின்சொற்கொள்ளுமே
யுற்றிடங்கொண்டபேர்க்குலகைநல்குமே
வெற்றிடங்கொண்டமேவலரைவீட்டுமே
புற்றிடங்கொண்டவன்பொலிகைக்குந்தமே.

(இ-ள்) புற்றிடங்கொண்டா னென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவனது கையிற்றுங்கிய பொலிவுபெற்ற செங்குந்தமானது பல நூல்களையுங்கற்று விசாலமான கல்வியுணர்ச்சியை யுடைய புலவர்களாற் சொல்லிய அழகுபெற்ற பிரபந்தங்களைச் சூட்டிக் கொள்ளும். தாமிருக்குமிடத்தில் வரம்பெற்றுத் தன்னைச் சரணகதியா யடைந்த மித்துருக்களுக்கு இவ்வுலகத்தைத்தரும். தன்னோடு மாறுபட்டுப் போர்க்களத்து யுத்தசன்னதமாய்வந்த சத்துருக்களை நாசம்பண்ணும். எ-று. (கூக)

இஃது புற்றிடங் கொண்டானென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் புகழ் கூறியது.

மூளாவடவைச்சிகரகிரி முடிகம்பிக்குமாறுதஞ் செந், தாளான்மடங்க வொருகூற்றந் தனிமும்மதில்காய்ச்சிறுமூரல், வேளாருயிரைப் பேர்க்கவனற் கண்ணும்விளங்குமுருத்திரனோர், கோளாந்தகனெண்டோளான்கைக் குந்தம்வா கைக்குந்தமே.

(இ-ள்.) சதாகாலமு மூண்டுகொண் டிராநின்ற வடவாமுகாக்கினியும் அட்டகுலபர்வதங்களும் தலைகள் நடுங்கும்படி ஒப்பற்ற யமன் மடங்க உதைத்த தனது சிவந்த பாதமும் ஒப்பில்லாத மூன்று மதில்களை யுடைய திரிபுரத்தை யெரித்த புன்முறுவலும் மன்மதனுயிரை நீக்கிய அக்கினிக்கண்ணும் விளங்காநின்ற உருத்திரனுக்கொப்பாகிய வயிரம்போன்ற தோள்களை யுடைய கோளாந்தகனென்னுஞ்செங்குந்தத்தலைவன் கையிலிராநின்ற குந்தமே, வெற்றிபொருந்திய குந்தமாகும். எ-று. (கூஉ)

இஃது கோளாந்தக னென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் புகழ் கூறியது.

புண்டரீகமே குவளையே தளவமே பூமாவே, பி
ண்டியேபெறுஞ் சித்தசன்றன்குணம் பிழையாவெ
ன், கண்டவீர கண்டன் புலியூர்த் தனிகாத் தேசிர்,
கொண்டபள்ளி கொண்டான் கரதலத்திடைக்கொ
ளுங்குந்தம்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களைப் புறங்கண்ட வீரகண்டாமணி
யையுடையோனாகிய சிதம்பரமென்னு நகரத்தைத் தான் தனியர
சாட்சிசெய்து காத்துப் பல சிறப்புகளையு மேற்கொண்ட பள்ளி
கொண்டானென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் கையிற்கொள்ளுங்
குந்தமானது, மன்மதன் கையிற் கொள்ளாநின்ற தாமரையும்
நீலோற்பலமும் முல்லையும் மாம்பூவும் அசோகுமாகிய ஐந்து
பாணங்களும் பெற்றிருக்கின்ற நினைப்பூட்டன் முதல் கொல்ல
லீறாகச்சொல்லிய ஐந்து குணங்கள் போலவே சத்துருக்களுக்
குப் போர் நினைப்பூட்டல் தோட்டினவுறுத்தல் துன்புறுவித்
தல் மூர்ச்சையுறுவித்தல் கொல்லல் ஆகிய விவ்வைந்து குணங்
களையுஞ் செய்வித்தலினின்றுந் தப்பிப்போதலில்லை. எ-று. ()

இஃது புலியூர் பள்ளிகொண்டானென்னுஞ் செங்குந்
தத்தலைவன் புகழ் கூறியது

குணமார்தருமத் தெவ்வேந்தர் குலக்கோ ளரி
யே குலத்தருவே, தணவாவண்மைச் சகம்பேசச்
சகமேதாங்கும் பூதரமே, பிணவாவென்று பகரார்
வாய் பிளந்துசோரிப் பெரும்பூதக், கணம்வாய்நிர
ப்புங் குந்தன்போற் காணேங்கேளோங் கற்றேமே.

(இ - ள்.) சக்கரவியூகமுதலிய யூகங்களைச் சதுர்விதச் சே
னைகளால் வகுத்துச் சாமர்த்தியரா யுத்தஞ்செய்யத்தக்க குணங்
கள் பொருந்திய அந்தச் சத்துருக்களாகிய இராசயானைகளுக்குச்
சிங்கமே! கொடுத்தலில் அரிச்சந்தனமுதலிய பஞ்சதாருவுக்
கொப்பானவனே! எக்காலு நீங்காத வளப்பத்தை யுலகத்தி
லுள்ளார் புகழ இவ்வுலகத்தைத் தாங்காநின்ற குணக்குன்றே!
பிணவனென்னு மரசனே! என்று சொல்லித் துதியாதவர் வா

யைப்பிளந்து அவைகளினின்றும் பெருகி யோடாநின்ற இரத் தத்தைப் பெரிய பூதகணங்களின் வாயி னிரப்பாநின்ற செங்குந் தத்தலைவனைப்போல விவ்வுலகத்தில் புலவர்களே நாங் கண் ணாற் கண்டோமில்லை, காதாற் கேட்டோமில்லை. எ - று. ()

இஃது பிணவனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவனது புகழ் கூறியது.

மிண்டிடாமன்மேவலீர்விளம்பிடாமலோருமின்
றெண்டிடாமல்வாழ்வதெங்ஙன் சூரபன்மன்பட்டி
கண்டவீரவாகுதேவர்கால்வருங்குலத்துமன் [டக்
வண்டுலாவுகண்டியூரன்வயிரவாகுகுந்தமே.

(இ - ள்.) சத்துருக்களே ! சூரபதுமன்முதலிய அவுணர்க ளெல்லா நாசமடைய யுத்தஞ்செய்த வீரவாகுதேவரது சந்ததி யின்வழியாகவந்த குலத்திற்சிறந்த அரசனாகிய வண்டுகளுலாவி கீதங்களைப் பாடாநின்ற கடப்பமாலையையுடைய கண்டியூர னென்னுஞ் செங்குந்தத்தலைவன் கையின்கணுள்ள வச்சிராயுதத்தை யொத்த அழகிய குந்தத்தோடு எதிர்க்காமலும் வீணான வம்பு வார்த்தைகள் பேசாமலும் ஆராய்ந்தறியுங்கோள், அச் செங்குந் தத்தலைவனுக்கு நீவீரடிமைத்தொழில் செய்யாமல் வாழ்ந்திருப்ப தெங்ஙனம் ஆகையால் வணங்கிப் பிழையுங்கோள். எ-று. ()

வீரவாகுதேவர் கால்வருங்குலத்து மன், எனவே - வீரவா குதேவருக்குச் சித்திரவல்லியென்னுமொரு குமாரியும் அனகன் சனகனென்னு மிரண்டு குமாரரு முண்டென்றும், அம்மூவரில் பிள்ளைகளின் வழியாகவந்தவர் இச்செங்குந்தத் தலைவனொன்றுங் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது கண்டியூர னென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் புகழ் கூறியது.

மூத்தமுதுகுன்றக்குரிசின் முதிருமணவைப்பா
ராளன், பாத்தனென்னுமணியன்கைக் குந்தங்கொ
டுத்துப்பகரவே, பூத்தமார்பத்தார்பறித்துப்பூழிபட
வேவீழ்ந்திறைஞ்சிக், கோத்துச்செங்கை மலர்கூப்
பிக் குறுகார்சிறுகிவரக்கண்டான்.

(இ - ள்.) முதுகுன்றத்தில் வாழ்ந்து அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த பெரிய வரசனும் மணவையென்னு நகரத்திலிரு ந்து அரசாண்டுகொண்டிருந்த பெரியவரசனுமாகிய இவ்விருவ ருஞ் சத்துருக்களால் மிகுந்ததுன்பமடைந்து முதுமையால் வலி யில்லாதவர்களாய் அருச்சுனனுக்குச் சமானமான வலியையுடை யவனென்று சொல்லாநின்ற மணியனென்னும் பிள்ளை கையில் தங்கள் கைக்குந்தத்தைக்கொடுத்துப் பட்டங்கட்டிச் சத்துருக் களைச் செயம்பண்ணென்று சொன்னமாத்திரத்தில், முன்னெதி ர்த்து யுத்தஞ்செய்த சத்துருக்களெல்லாந் தங்கள் பரந்தமார்பிற் றரித்திருந்த வெற்றிமாலைகளைக்கழற்றியெறிந்து புழுதி யுடலிற் படும்படியாக மண்ணில்வீழ்ந்து வணங்கித் தாமரைமலர்போன்ற தமது இரண்டு கைகளையுங் கோத்துக் குவித்து அடங்கிவரத் தனது வீரத்தைச் செலுத்தினன். எ - று. (ருசு)

இஃது முதுகுன்ற மணியனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலை வன் புகழ் கூறியது.

பஞ்சம்வெம்பத் தரும்பனையே நாவான்மிகவே
பாடாது, தஞ்சைவேம்பனைப்புகழ்ந்தே மதுமுன்
செய்ததவமேயா, மெஞ்சவெளிதோவூழியுருத்திர
ன்கைக்கொளுமூவிலைவேலே, வஞ்சமாயை யவதரி
த்த திவன்கைக்குந்தவரவாமால்.

(இ - ள்.) எம்போலிகளது வறுமை வெம்பி நீங்கக் கொடு க்கின்ற பனைமாலையை யுடைய சேரனையே யெமதுநாவா லதிக மாகப்பாடாது தஞ்சையில் வாழ்ந்திருக்கின்ற வேம்பனென்னு ஞ் செங்குந்தத்தலைவனைப் புகழ்ந்தேம், அஃதியா முன் செய்த தவத்தன்மையேயாம். அத்தவத்தைக் குறைவுபடச்சொல்ல வெ ளிதோ ? இவன்கையிலிருக்கின்ற வஞ்சமேயுருவமாகிய மாயை யே யவதாரஞ் செய்துவந்த குந்தத்தினது வரவானது, உகாந்த காலத்து விளங்காநின்ற உருத்திரமூர்த்திகையிற் கொள்ளா நின்ற மூன்றிலையைப்போலும் வடிவினையுடைய சூலாயுதமே யாம். எ - று. (ருஎ)

இஃது தந்தை வேம்பனென்னுஞ் செங்குந்தத்தலை வன் புகழ் கூறியது.

வல்லான்றன்றிருத்தேவி மங்கலியம்பிழையாம ன்மடிதானேற்றிங், கெல்லோருமங்கலியப்பிட்சை யிடு மெனத்தாள்வீழ்ந்திரப்பவேண்டிக், கொல்லா மல்விடுதல்புக ழெனக்கருதியோகற்பின் கொண்ட வாய்மை, நல்லார்களிருந்தவையின் புகழ்கைக்கோ காத்தது கொனஞ்செங்குந்தம்.

(இ - ள்.) சோழராசனோடு மாறுபட்டு வீரன் நாராயணன் முதலிய செங்குந்தத்தலைவர்கள் பன்னிருவராற் றோல்வியடைந் து அவர்கள் கையிலகப்பட்டுத் தன்பிராணனைக் கொடுக்கவிருந்த வல்லானென்னு மரசனது அழகிய மனைவியாகிய அனங்கவல்லி யென்பவ ளச்சமயத்தில் முந்தானையேற்று நான் அமங்கலி யா காமல் நீவீரெல்லோரு மங்கலியப்பிட்சை கொடுக்கவேண்டுமெ ன்று அவர்கள் பாதத்தில் வீழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து யாசிக்க, நமது செங்குந்தத்தலைவர்கள் அவ்வல்லானுக் குயிர் கொடுத்து இரட்சித்தது அவனைக் கொல்லாமல் விடுதல் புகழெனக்கருதி யோ அல்லது கற்பினது உண்மையையே மேற்கொண்ட மா தர்களிருந்த சபையின்கண் தம்மைத் துதிப்பதற்கோ வறியேன். எ - று. (ருஅ)

இஃது செங்குந்தத்தலைவர் வல்லானென்னுமரசனைச் சேயித்தமை கூறியது.

எல்லாக்காலத்தினு மொன்றேற்பவருக் கில்லை யெனுஞ், சொல்லானதுகற்றுஞ் சொல்லறியாரோங் துகுந்தம், வல்லானைக்கொல்லாமன்மனைவிக்குமங் கலிய, முல்லாசத்துடனளிக்கு முதவியதொன்றறி ந்தேமால்.

(இ-ள்.) இச் செங்குந்தத் தலைவர் கொடை கொடுக்கத்த க்ககாலத்துந் தகாதகாலத்துந் தம்மிடத் தோர்பொருளை யாசிப் பவருக்கு மகிழ்ந்து கொடுத்தலேயன்றி இல்லையென்னுஞ்சொல்

லைக் கற்றுஞ்சொல்லவறியாதநாவினையுடையாரென்ப தெதனலெ றிந்தோமெனில், அவர்கையின்கட்டாங்கியகுந்தமானது வல்லா னென்னுங்கொடியதுட்டன் பிடிபட்டபோது அவன்மனைவியா கிய அனங்கவல்லியென்பவளிரந்து மாங்கலியப்பிட்சைகேட்க விரக்கமுற்று அவனைக்கொல்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு முயிர்ப்பிட் சை கொடுத்ததோ ருதவியினலே தெரிந்து கொண்டோம். எ - று. (௪௯)

இஃது செங்குந்தத்தலைவ ரிரப்பவருக் கெக்காலத்து ங் கொடுப்பரென்பதை விளக்கியது.

முத்தமிழிராசராசேந்திரன்முன்னமே
சுத்தவீரத்திறந்துலங்குதற்கொரு
பொய்த்தலைகொடுத்தலிற்புகழ்பெறுதென
மெய்த்தலைகொடுத்தனவீரக்குந்தமே.

(இ - ள்.) சௌரியத்தையுடைய வீரன் நாராயணனென் னுஞ் செங்குந்தத்தலைவர்கள் இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமி ழிலும்வல்ல இராசராசேந்திரனகிய பராந்தகச்சோழன்முன்பு த ங்கள் சுத்தவீரத்தின் வல்லமை எங்கும்விளங்குதற்கு வல்லான் றலைபோல ஒருபொய்யான தலையைக்கொடுத்தலினலே புகழ்பெ றுதலில்லையெனக்கருதி தங்களிருவருடைய மெய்த்தலைகளையுங் கொடுத்தனர். எ - று. (௫0)

மெய்த்தலை கொடுத்தனவெனவே - வல்லானைச் செயிக்கப் பன்னிருவர் சென்றரென்பதூஉம், இப்பன்னிருவரி லொருவ ரிறந்து படுவாரெனில் மற்றையரு மிறக்கக்கடவே மென்னும் பிரதிக்கினை செய்துகொண்டா ரென்பதூஉம், அப்பிரதிக்கினை யானின்ற விருவருந் தந்தலைகளை யரசன்முன்ன ரரிந்து வைத் தன ரென்பதூஉம், பின்னர் தங்கள் குலமுதல்வனகிய முருகப் பெருமானுடைய சடக்கர மந்திர தியான பலத்தால் முன்ன ரிற ந்துள்ள பதின்மரோடு தாமிருவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்க ளெ ன்பதூஉம் பெற்றும்.

இக்காதையின்விரிவை வல்லான்புராணத்திற்கண்டுணர்க.

இஃது செங்குந்தத்தலைவரது வீரத்திறங் கூறியது.

பைந்தமிழ்க்காவலர்பகரும்பாடலார்
கந்தவேடான்மகிழ்கைலைக்காவலார்
வந்தவீரப்படைத்தலைவர்வந்துழி
சிந்தவேகழுத்துடற்செகுத்தகுந்தமே.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்ப் புலவராற்செய்த பாட்டைப் பொருந்திய முருகக்கடவுள் மகிழ்ந்தெழுந்தருளியிருக்குங் கையிலாயமலைக்குக் காவலராகிய நவவீரர்கள் சந்ததியில் வந்த வீரம்பொருந்திய செங்குந்தத் தலைவர்கள், சமயம் வந்தபோது தம துயிரையும் ஒரு பொருளாயெண்ணாமல் கைக்குந்தத்தால் தம்முடலினின்றுங் கழுத்துச்சிந்தும்படி அரிந்தவராவர். எ - று. (சுக)

இதுவுமது.

தில்லைமூதூர்நடஞ்செய்யுமாலயத்
தொல்லையிற்பொறித்திடுமுழுவைமுத்திரை
யெல்லையினவலொன்பதின்மர்க்காக்கியோர்
வல்லயிற்றுணையொடுமருவுங்குந்தமே.

(இ-ள்.) சபாபதி நடனஞ்செய்யாநின்ற ஆலயத்தையுடைய சிதம்பரமென்னும் பெரிய நகரத்தில் பழமையாக வரசாட்சி செய்துவந்த நவவீரர்களது கொடியிற்றீட்டிய புலியாகிய முத்திரையானது அளவுபடாத விரிவையுடைய நாவலந்தீவு முழுமையுஞ் செல்லும்படி செய்வித்தது, ஒப்பற்ற வல்லமையை யுடைய வேலாயுதத்தைத் துணையாகக் கொண்டிருக்குஞ் செங்குந்தம். எ - று. (சுஉ)

இஃது நூந்தத்தின் பெருமை கூறியது.

எந்தையாமம்மைபாகத்திறைவனைவணங்கியாமே
பைந்தமிழ்ப்பரணிசெய்தப்பாடலோடந்தமாக
வந்தமாமடவாராடவரியணையிருந்தவீரர்
குந்தமேகுந்தம்வேறுகுந்தமுமுளதோகூற.

(இ-ள்.) உமாதேவியை யொரு பக்கத்திலே யுடைய வென்றந்தையாகிய கடவுளை வணங்கி யானே பசிய தமிழாற் கூறிய பரணி யென்னும் பிரபந்தத்தின் பாடலை அபிநய விலக்கணத்

தோடு அழகிய மாதர்கள் நர்த்தனஞ்செய்ய சிங்காதனத்தி லெ ழுந்தருளியிருந்து கேட்டு மகிழ்ந்த செங்குந்தத்தலைவர்கள் கை யின்கட்டாங்கிய குந்தமே குந்தம், உலகத்தார் துதிக்க வேறு குந்த முண்டாயிருக்கின்றதோ. எ - று. (சுரு)

இஃது செங்குந்தத்தலைவர் கூத்தனென்னுந் தம்மாற் பரணிப்பிரபந்தங் கேட்டனரோன்பதை விளக்கியது.

வரச்சிங்காதனவளவர்தம்பிரான்
றரச்சிங்காதனந்தன்னிலேறியே
துரைச்சிங்காதனந்தொழுங்கவிக்கிடுஞ்
சிரச்சிங்காதனச்சீர்செங்குந்தமே.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் முசுகுந்தன் றவஞ்செய்து வரமாகப் பெற்ற சிம்மாசனத்தையுடைய அவர் குலத்துள்ள சோழராசர் களுக்கெல்லாந் தம்பிரானாகிய குலோத்துங்கச் சோழனாற் கொ டுக்கப்பெற்ற சிம்மாசனத்திலேறி சிம்மாசனத் துரைகளெல்லாம் வணங்க வீற்றிருந்த கவியாகிய வெனக்கு, ஆயிரத்தெட்டுத்தலை களாகிய சிம்மாசனமிட்ட சிறப்பினையுடையோர் செங்குந்தத் தலைவர். எ - று. (சுசு)

இஃது செங்குந்தத்தலைவர் கூத்தனென்னுந் தமக்கு ஈட்டியெழுபதென்னும் பிரபந்தத்தைக் கேட்கச் சிரச்சிங் காதன மிட்டமை கூறியது.

வேட்டுமாலுடரிதாயவேணியர்
சூட்டுதாள்வாரிசத்துணைகளேத்தியே
யாட்டுகசென்னியையலர்த்தியேயெனக்
காட்டுதற்கேயரிகவின்கைக்குந்தமே.

(இ-ள்.) திருமாலானவர் திருவடிகளைக் காணவேண்டி வராகாவதாரஞ்செய்து பூமியைப்பிளந்து தேடியுங் காணாதற்கரி தாகவிருந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனது யாவராலு மரிச்சிக்கப்படுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற விரண்டுதிருவடிகளை யுந் தோத்திரஞ்செய்து உலகத்தாரைப் பார்த்து நீங்கள் முகமல ர்ந்து சிரக்கம்பனம் பண்ணுங்களென்று தங்கள் வீரத்தைக்காட் டுதற்கே தலையரிந்துசிம்மாசனமிட்டனர், கையின்கண் ணழகிய குந்தத்தையுடைய விச்செங்குந்தத்தலைவர். எ - று. (சுஎ)

இதுவுமது.

விண்டுவேதனுநாடரிதாகியவிமலன்
பண்டுதாருகப்பிரமகத்திப்பழிபோகக்
கொண்டுதாமெனக்கடுகியேகுடிவழித்தொன்மை
கண்டுதாங்கழுத்தரிந்ததுகவின்கவின்குந்தம்.

(இ - ள்.) அரிபிரமர்களாலே தேடுதற்கரிய நின்மலனாகிய பரமசிவனுக்குப் பூர்வத்தில்சம்பவித்த தாருகப் பிரமகத்தியாகிய பழியை அழகிய செங்குந்தத்தலைவர்க ளறிந்து, அதை நீக்குதற்குப் பழைமையான அக்குடிவழி வந்தவர் தாமேயென வுள்ளத்திற்கொண்டு விரைந்து தங்கள் கழுத்தரிந்தது மிகவும் அற்புதம்.

இதுவுமது.

இத்திருவிருத்தத்தின் விரிவையும், கக-உக-உஉ-௩௪-௩௫-௩௬-௩௭-௩௮ - ஆகியவித் திருவிருத்தங்களின் விரிவையும், செங்குந்தர் புராணத்திற் கண்டறிக.

தவந்தனிச்செய்வதென்றலைச்சிங்காதன
முவந்துபாவாடையிட்டோடுஞ்சோரிமே
னவந்தனிற்பாடியநங்கவித்திறஞ்
சிவந்திடச்செய்ததுதிருச்செங்குந்தமே.

(இ - ள்.) செங்குந்தத்தலைவர்கள் உவப்போடு ஆயிரத்தெட்டுத்தலைகளை வெட்டிச் சிங்காதனமாகச்செய்து இரத்தப்பாவாடையிட்டு அதினின்று மோடாநின்ற விரத்தவெள்ளத்தின்மேலிருந்து புதுமையாகப்பாடிய நமது கவியினது மகத்துவம் பிரபலிக்கச்செய்தது அழகிய விச்செங்குந்தமாதலால், உலகத்துள்ளீர்! இச்செங்குந்தத்தைப்பூசியாது பாசபந்தமுதலியதுறந்து வனத்திற்றனியாகவிருந்துதவஞ்செய்யவேண்டுவதென்னை. எ-று.

கவித்திறஞ் சிவந்திடச் செய்ததெனவே-ஆயிரத்தெண்மருமிப்பிரபந்த முற்றியபோது உயிர்பெற்றெழுந்தனரென்பதூஉம், அதனாலிப்பிரபந்தம் தெய்வீகமுடையதென்பதூஉம் பெற்றாம்.

இஃது குந்தத்தினது மகத்துவங் கூறியது.

வீணுக்கேறுதவாய்மைவிளம்பிடாவெற்றியாள
ராணுக்கேறுய்ப்பிறந்தோரடுபுலிப்பதாகைமன்னர்
நாணுக்கேறுதசாபநாட்டியேயிறுத்தமாறன்
மாணுக்கேறுதமாற்றாரடைந்திடமருவுங்குந்தம்

(இ - ள்.) பிரயோசனத்துக்குப் பொருந்தாத வல்லமையைத் தம்வாயாற் சொல்லாத வெற்றிப்பாட்டினை யுடையவரும் ஆண்பிள்ளைகளுக்குள்ளே சிங்கம் போலும் வலியினராய்ப் பிறந்து ஒப்பற்ற கொல்லுந் தொழிலையுடைய புலிக்கொடியைத் தாங்கினவருமாகிய செங்குந்தவரசர்கள் கையின்கண், நாணியேறிடுதற்கு வளையாதவில்லை நிறுத்தி ஒடித்த சீராமனது பெருமைக்குமேற்பட்ட சிங்கம்போலும் வல்லமையுடைய சத்துருக்கள் சரணாகதியாகத் தம்மையடையக் குந்தமருவியிருக்கும். எ-று.()

இஃது குந்தத்தின் பெருமை கூறியது.

வட்டமாரவையுழைவந்தமேலவ
ரிட்டபாவாடைகண்டிசைபெறாதுமண்
முட்டவந்துயிர்பெறீஇமொய்த்துளேமெனக்
கட்டுளகுந்தர்சீர்கழறியேத்தினார்.

(இ - ள்.) வட்டமான விச்சபையின்கண்வந்த மேலவர் இச்செங்குந்தத்தலைவர் பிரபந்தங் கேட்க அம்பலக்கூத்தனாகிய நமக்குச்செய்வித்த சிரச்சிங்காதனத்தோ டிரத்தப்பாவாடையைக்கண்டு, நாமிவ்வுலகமுழுதும் பல்குலங்களிற்பிறந்துவந்து மித்தக்க புகழைப்பெற்றுக்கொள்ளா துயிர்பெற்று நெருங்கி யிருக்கின்றோ மிஃதென்னையென்று தம்மை யிகழ்ந்து கட்டுப்பாட்டினையுடைய செங்குந்தத்தலைவரது சிறப்புகளை யெடுத்துச்சொல்லித் துதித்தனர். எ-று. (௬௬)

இஃது செங்குந்தத்தின் பெருமையை உலகம் புகழ்ந்தமை கூறியது.

செந்தமிழ்க்காகப்போந்துசிவந்தபாவாடையாக
நந்தமக்கிடுங்காலெந்தநகரமுமுளம்வியந்த
வந்தரத்தமரர்வாழ்த்தியணிமலர்மாரிபெய்தா
ரிந்தச்செங்குந்தர்பெற்றவிசையெவர்பெற்றாரம்ம.

(இ-ள்.) குற்றநீங்கிச் செவ்விதாகிய ஈட்டியெழுபதென்னுந் தமிழைப் பெரும்பொருட்டுவந்து அம்பலக்கூத்தனாகிய நமக்குச் சிரச்சிங்காதனத்தோ டிரத்தப்பாவாடையிட்ட காலத்தறிந்த வெந்த நகரத்திலுள்ளாரு முள்ளத்தி லாச்சரியத்தை யடைந்தவராய்ச் சந்தோஷித்தனர். தேவருலகத்திலுள்ள வமரர்களிவ

ர்களை நீடூழிவாழியெனவாழ்த்தி யழகிய மலர்மாரிசொரிந்தனர். ஆதலா லித்தன்மையினை யுடைய செங்குந்தத்தலைவர் பெற்ற புகழைப்போல உலகத்தி லெக்குலத்தார் பெற்றனர். எ - று. (௭௦)

இஃது இச்செங்குந்தத்தலைவர் பெரும்புகழ் பெற்றோ ரெனக் கூறியது.

அம்பர்நாட்டமர்ந்தகுந்தமயனரியரன்மூன்றெ ன்னு, மும்பர்தாமறியவேண்டு முயர்ந்தமுத்தமிழி னாலே, கும்பசம்பவனேதேர்ந்து கூறவேவேண்டு மல்லா, லிம்பர்யாங்கூறவேண்டு மெவர்மற்றுங் கூறுவாரோ.

(இ-ள்.) கைலாயமென்னும் அந்தவுலகிலெழுந்தருளியிருந்த நவவீரர்கள் கையின்கணிருந்த குந்தத்தினதுபெருமையைஅயன் அரிஅரனென்னுந் திரிமூர்த்திகளாகிய தேவர்களறியவேண்டும். அன்றி அகத்தியனே ஆராய்ந்து மேலான இயலிசை நாடகமெ ன்னு முத்தமிழினாலுஞ் சொல்லவேண்டும். அன்றி இவ்வுலகத் தில் அம்பலக்கூத்தனாகிய யான் கூறவேண்டும். இஃதன்றி மற் றியாவர் கூறவல்லார். எ-று. (௭௧)

இஃது செங்குந்தத்தின் பெருமை கூறற்பாலாரினைய ரெனக் கூறியது.

ஈட்டியெழுபது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

(இந்நூலாசிரிய ரிவ்வீட்டியெழுபது முற்றியபின்னர்பாடிய எழுப்பெழுபதில் இஃதொரு தலைச்செய்யுள்.)

கலைவாணி நீயுலகி லிருப்பதுவுங் கல்வியுணர் கவிவல்லோரை, நிலையாகப்புரப்பதுவு மவர்நாவில் வாழ்வதுவு நிசமேயன்றோ, சிலைவாணனுவிருந்தா யிரம்புயங்க டுணிந்துமுயர்சீவனுற்றான், றலையாவி கொடுத்திடுஞ்செங் குந்தருயிர்பெற்றிடவுந் தயை செய்வாயே.

(இ-ள்.) அறுபத்துநான்கு கலைகளுமெங்கும் பிரசித்தமாக விளங்கும்படி அவைகளுக்கெல்லா முதல்வியுங் கண்கண்ட தெய்வமுமாகிய நீ சதுர்த்தச புவனங்களிலும் பிரமாதி பிபீலிகை பரியந்தம் எள்ளுக்கு ளெண்ணேபோல நிறைந்திருப்பதும், வடமொழிதென்மொழி முதலாகிய அட்டாதச பாடைகளினுமுள்ள பற்பல நூல்களையுங்கற்றுணர்ந்து கற்பனையுடனே ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரமாகிய நால்வகைக் கவிகளும் பாட வல்லவர்களான வித்துவசனர்களை உறுதியாகப் பரிபாலிப்பதும், சகலலோக சிருட்டி கர்த்தாவாகிய பிரமதேவனுடைய நாவி லிருப்பதுபோல அக் கவிசனர்களுடைய நாவினிடத்தில் நீங்காமற் சதாகாலமு நீ வீற்றிருந்து வாழ்வதுஞ்சத்தியமாமன்றோ? அதற்குத் திருட்டாந்தமாகத் துவாபரயுகாந்தத்தில் வாணாசுரனானவன் தன்மேற் படையெடுத்துவந்த கிருட்டினனுடனே வில்லெடுத்துப் போருக்குச்சென்ற சமயத்தில் அவன் றனது சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்துக் கண்டதுண்டமாகச் சேதிக்கத் தனதாயிரந்தோள்களு மறுபட்டுக் குப்பற்குப்பலாக வீழ்ந்துபோயும் நீயவனது நாவினிடத்தி லெழுந்தருளியிருந்த மகத்துவபலத்தினாலல்லவோ அவ்வசுர னுயிர்தப்பிப் பிழைத்தான். இப்படிக்கெல்லா நீ மகிமை விளங்கிய கருணாநிதியாயிருப்பதினால் இப்பொழுது தலையையு முயிரையுந் தடையின்றிக்கொடுத்த உதாரகுணமுடைய உத்தமவீரர்களாகிய இச்செங்குந்தத்தலைவர்கள் எனக்குப் பழியும்பாவமு நேரிடாதபடி பெறுதற்கரிய உயிர்பெற்றெழுந்து, தங்களைக்குறித்து நான் பாடிய ஈட்டியெழுப தென்னும் பிரபந்தத்தைக்கேட்டுச் செவிகளிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும். எ-று.

(இக்கூத்தனென்னும் புலவர் பெருமான் எழுப்பெழுபது பாடியபோது அவருக்குச்சிங்காதனமாய்க்குவிந்துநின்ற சிரங்களெல்லாந்தத்தமுடல்களை நாடிச்சென்று கலைவாணியினது கிருபையினால் ஒட்டிக்கொண்டமையால் குலோத்துங்கச்சோழமகாராசன் முதலிய பல வரசர்களாலும் பெரியோர்களாலும் ஒட்டக்கூத்த னென்னும் பெயரேற்றுப் பின்னுந் தமக் கப்பெயர் தரச்செய்த செங்குந்தத்தலைவர்கள் நாடோறுஞ்செய்துவரு முபகாரத்தையும் அவர்களுதாரகுணத்தையும் புகழ்ந்து பாடியது.)

நிலைதந்தார் புவியினுக்கு யாவருக்கு மபிமான
நிலைக்கத்தந்தார், கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சிவன்ற
செய் திடவென்றே கையில்யாண்டும், விலைதந்தார்
தமிழினுக்குச் செங்குந்தரொன் கவிக்கு விலையாகந்

தான், தலைதந்தா ரெனக்கொட்டக் கூத்தனென்னும் பெயரினையுந் தாந்தந்தாரே.

(இ - ள்.) பூர்வம் சிவபிரான் தேவகண்டகராகிய சூரபன் மாதியரை யதஞ்செய்யவேண்டித் தம்பா லுதிப்பித்தருளிய சண்முகதேவருக்குக் கனிட்டோற்பத்திசெய்து அவர்க்ஙே..வகையொழுக்க நிலைகளைக்கண்டு கைக்கோளரெனப் பெயர்தரப் பெற்றதற்கேற்ப அந்தணரொழுக்கத்தினராய்த் தந்துவாயரென்னும்பெயரோற்று வேதாகமாதிகளை யோதுதன் முதலிய பஞ்சயாகங்களை விதிமுறை நடாத்தி இப்புவியினுக் கோரூறும் வாராத நிலையைத்தந்தவரும், அரசரொழுக்கத்தினராய்ச்செங்குந்தத்தலைவரொன்னும் பெயரோற்று இவ்வுலகில் துட்டசன நிக்கிரகமுஞ் சிட்டசன பரிபாலனமுஞ்செய்து யாவருக்கு மொருவரை யொருவர் மதித்து நடந்து கொள்ளத்தக்க வபிமானத்தை நிலைக்கத் தந்தவரும், வைசியரொழுக்கத்தினராய்க் காருகமாக்களென்னும் பெயரோற்று உழுதன் முதலிய பவத்திற்கேதுவான தொழில்களினு நெய்தற்றொழிற்கு நிகரில்லையென வதனையே கைத்தொழிலாகப்பெற்று அதனாலுண்டாய கலைகளை நீட்டி இவைகளை விற்றுப் பிழைமின்களென்று வணிகருக்குச் சீவனோபாயங் கற்பித்து அவர்களைக்காயிற் றந்தவரும், எத்திசையினுமுள்ள புலவர்கள் பலரும் பாடிய தமிழ்ப்பாமாலைகளுக்குப் பரிசாக அளவற்ற திரவியங்களைக் கொடுத்தவரும், இவைகளெல்லா மதிசய மல்லவென்று நான் பாடிய ஈட்டியெழுபதென்னும் பிரபந்தத்திற்குப் பெருவிலையாகத் தங்களருமைத் தலைப்புதல்வர்களுடைய சிரங்களைத்தந்தவரும், முடிவிற் சாமானியனாகிய பொற்கொல்லனொருவன் தன்கையிலானமட்டும் பரும்படியாகச்செய்த பொன்னுபரணத்தைச் சமர்த்தனாகிய மற்றொருவன் தன்கைத்திறங்காட்டும்படி திருத்திச்செய்து மணிபதித்துக் குந்தனமிழைத்துத் தந்தது போல நெடுநாளாக அம்பலமென்ப தம்பரம்போய்ச் சிறப்பின்றி வழங்கிவந்த ..த்தனென்னு மொனதியற்பெயரை அற்றதலையு முடலுமொட்டப் பாடிய காரணம் புலப்பட ஒட்டக்கூத்தனென்னும் விசேடணத்தாற் சிறப்பித்துத் தந்தவரும் இம்மகானுபாவர்களேயாம். சுபம் - சுபம் - சுபம்.

சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞானதேசிகன்

திருவடிவாழ்க.

